

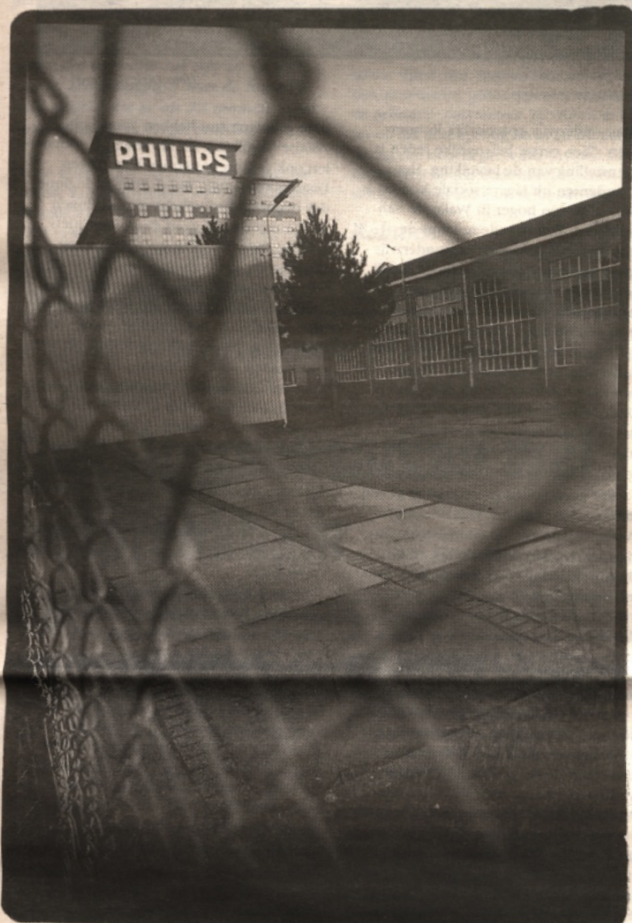
Veto

Studentenweekblad
van de Leuvense Overkoepelende
Kringorganisatie

maandag 23 oktober

Jaargang 22 - 1995-1996

afgifte : Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van juni tot augustus)

(foto Stefan De Pauw)

Philipsgebouwen eerste optie

Studenten willen eigen fuifzaal

Kringraad gaat de mogelijkheden onderzoeken om een eigen fuifzaal uit te baten. Dat werd vrijdagavond beslist op de Algemene Vergadering. Meer bepaald denkt men aan het in koncessie nemen van de Philipsgebouwen. Maar eerst moet men wel een serieuze partner zien te vinden die voor de nodige centen kan zorgen. Voor de stad Leuven zou dit alleszins een paar problemen oplossen, de uitbaters van fuifzalen kijken angstvallig toe.

Kringraad reageert dus op het fuifzalenprobleem, dat zoals u zich herinnert, de laatste maand wel heel akueel is geworden. De Lido blijft tot nader order gesloten en de Corso kampt nog steeds met zijn geluidsgrenzer. Grote kringen zien zich nu genoodzaakt t.d's te organiseren in twee kleinere zalen tegelijk. Op die manier zijn zij er op hun beurt de oorzaak van dat de kleine kringen problemen hebben om een geschikte zaal te vinden die niet bezet is.

Vorige week maandag was er een overleg tussen de studenten en de uitbaters van Leuvense fuifzalen. Die laatsten spraken

redactioneel

Donderdag 26 oktober organiseert de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) een betoging tegen alle vormen van studentenbeperking. Hiermee willen de studenten nogmaals te kennen geven dat er voor hen geen afbreuk kan gedaan worden aan de vrijheid van studiekeuze. Een betoging is daarvoor een aangewezen aktiemiddel omdat onder de studenten de frustratie leeft dat zij hoe langer hoe meer uit de discussie worden buitengesloten.

Het democratiseringspleidooi van de studenten wordt al te vaak afgewimpeld met argumenten die even sinisch als nietszeggend zijn. Het vasthouden aan de vrijheid van onderwijs heet naïef te zijn, achterhaald of ouderwets traditioneel. Nochtans is de houding van de studenten niet zozeer naïef dan wel logisch in al zijn eenvoud.

Het probleem stelt zich het meest akueel — maar niet eksklusief — in de faculteit Geneeskunde. Kort gezegd komt het erop neer dat men gebreken in de gezondheidszorg wil doorschuiven naar het onderwijs. De studentenbeweging ziet daar geen enkele reden toe. Ook de splinternieuwe 'behoefstudie' die door het Akademisch Centrum voor Huisartsgeneeskunde van de KU Leuven werd gepubliceerd, verandert daar niets aan. Dat onderzoek toont hoogstens aan dat er in het huidige gezondheidszorgmodel een teveel aan artsen is. Of dat teveel ook werkelijk leidt tot een daling van de kwaliteit van de gezondheidszorg en of de problemen van de gezondheidszorg niet beter in de sektor zelf worden aangepakt, zijn vragen die onbeantwoord blijven.

De besluiten die het onderzoeksteam desondanks trekt, gaan erg ver. Toelatingsbeperking is immers niet de enige en zeker niet de meest democratische mogelijkheid om het geschetste probleem op te lossen. Meteen wordt de werkelijke betekenis duidelijk van het asociale kontingenteringsvoorstel van de socialistische

zich enkel uit in vage bewoordingen en konden weinig concreets beloven: het saneren van de zalen zou volgens hen financieel een te grote aderlating zijn, zeker op korte termijn. De uitbaters speelden de zwarte piet liever door naar het Leuvense stadsbestuur. Hetgeen aan de studenten de reactie ontlokte dat men Tobback toch moeilijk kon vragen de wet naast zich neer te leggen.

Met andere woorden: een spelle oplossing lijkt nog ver weg. En nu spelen de studenten dus met de idee om zelf een fuifzaal uit te baten. Enerzijds om de uitbaters tot spoed aan te manen, anderzijds omdat de Philipsgebouwen op verschillende vlakken de ideale oplossing zou zijn. Grote kringen kunnen dan weer grote fuiven organiseren, en kleine kringen kunnen

minister Colla. Dat voorstel — in feite noch min noch meer een verkapt vestigingswet — wordt door voorstanders van de beperking te pas en te onpas als stok achter de deur opgevoerd. Men wil de studenten de bittere pil laten slikken, onder het mom dat het nog veel erger zou kunnen. Daar ligt dan ook de grote winst van het intensieve lobby van de artsensyndikaten. De syndikaten zijn erin geslaagd hun visie voor een algemeen aanvaarde observatie te laten doorgaan.

Het is nu aan de studenten om even doortastend de retoriek van de artsenleiders te ontrefelen. Zij moeten aantonen dat degenen die schijnbaar alleen de verbetering van de kwaliteit van de gezondheidszorg voorstaan dezelfde zijn als degenen die de ziekenfondsen en hun leden gijzelen door ermee te dreigen de Rizivakkoorden op te blazen, indien hun eisen niet worden ingewilligd. Of is het zo evident dat dat samen kan gaan?

De studenten moeten eveneens duidelijk maken dat het beter zou zijn na te denken over structurele maatregelen zowel in gezondheidszorg als onderwijs. Wat dat laatste betreft, is Loko al lang vragende partij voor een opwaardering van de PMS-diensten en meer uitgebreide studiebegeleiding aan de unief.

Het zou dan ook een grote vergissing zijn te besluiten dat de betoging van donderdag alleen van tel is voor de studenten geneeskunde. Indien men immers nu toegeeft, ligt de weg open voor een algemene studentenbeperking in alle richtingen. Als we dus een grote betoging willen, dan zal het nu moeten gebeuren. Want binnenkort zouden we wel eens met heel wat minder kunnen zijn.

binnenin

24-uur

4-5

Nog eenmaal lachen met de eigen grappen op de speciale 24-urenzoekertjespagina. Vooral Els V. raden wij een grondige lektuur van pagina 4 aan. Ach wat, het is slechts weinigen gegeven de 'Binnenin' te halen. Maar niet iedereen sukelt dan ook zoals jij. Naar het schijnt.

Betoging

8-9

Voor een keer zijn we serieus. Als je de betoging van donderdag tegen studentenbeperking op een originele manier wil steunen, hang dan de middenpagina's van deze Veto voor je raam of op een andere goed zichtbare plek. En vergeet vooral niet donderdag te komen. Alvast bedankt.

Paxton

12

Ergens in de ruimte tussen stoel en tafel kwamen wij terecht toen Steve Paxton ons met bevende stem voorspelde dat de dans de blote voet aan het verliezen is. De grootmeester wil in de toekomst nog slechts op natuurlijke geluiden dansen. Op de volgende editie van Klapstuk: Paxton kontaktimproviseert op zijn eigen klatskoek.

vervolg op p. 13

GROEP INGENIEURS MET VISIE
INDUSTRIËLE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Blauwput • Vuurkruisenlaan 4 • 3000 Leuven • Telefoon 016 230850 • Telefax 016 228343

'La situation est Grafe'

Als de Waalse studenten de straat opkomen doen ze dat niet voor niets. Ze zijn vast van plan door te gaan met hun acties tot ze hun doel, de herfinanciering van het franstalig onderwijs, bereikt hebben. Dit impliceert de afschaffing van 'le décret encadrement'. Nadat we vorige week ingingen op de modaliteiten van het desbetreffende dekreet, zullen we deze week dieper ingaan op het voorstel van de herfinanciering.

Zoals je vorige week in Veto kon lezen wordt het omkaderingsdekreet niet echt met open armen ontvangen. Voor de juistheid moet toch even gesteld worden dat het hier eigenlijk niet gaat om een dekreet in de strikte zin van het woord, wel om een bijvoegsel. En precies dat stuit op de kritiek van de studenten (voor meer uitleg zie vorige Veto). De oproep van het Fef (Waalse studentenkoepel) voor een herfinanciering kadert in een ruimere maatschappijvisie. Zij stelt dat "een bredere verspreiding van de kennis het democratisch functioneren van een staat enkel ten goede kan komen."

Nochtans staat de demokratisering van het onderwijs blijkbaar nog steeds in zijn

kinderschoenen. Uit een studie van de Universiteit de Liège (ULg) blijkt namelijk dat slechts vijf procent van de Waalse jongeren uit gezinnen waarvan de ouders enkel een diploma lager onderwijs hebben, de weg naar de universiteit vindt.

Eenheidsworst

Dat het Franstalig onderwijs meer kost dan het Vlaamse is algemeen bekend. Toch komt de studie van de Université Catholique de Louvain-la-Neuve (UCL) naar de kostprijs per leerling aan het Franstalig onderwijs tot opmerkelijke resultaten. De kostprijs van een Waalse scholier in de kleuterklassen en de lagere school bedraagt gemiddeld slechts 86% van diezelfde scholier in Vlaanderen en onze buurlanden. Voor de universiteitstudent bedraagt dit cijfer 91%. Voor het secundair onderwijs daarentegen kost een leerling in de Franstalige Gemeenschap 138,5% van wat deze leerling bij ons zou kosten (cijfers zijn afkomstig uit Le Vil/L' Express van 19 oktober).

In een telefonisch gesprek met Michel Weber, kabinetsmedewerker van de Waalse onderwijsminister Jean Pierre Grafé (PSC), zei deze dat hij een drietal redenen zag die de hogere kostprijs van het Franstalig

(foto Dirk Bernard)

sekundair onderwijs gedeeltelijk kunnen verklaren. "Een eerste belangrijke reden is de samenstelling van de bevolking. Het aantal studenten uit lagere sociale klassen is procentueel gezien hoger in Wallonië dan in Vlaanderen. Een tweede reden is de meerkost van het gemeenschapsonderwijs tegenover het vrije onderwijs. In Wallonië is ongeveer één op twee scholen een gemeenschapsschool terwijl dit in Vlaanderen maar één op drie bedraagt. Een laatste verschil tussen beide landsdelen is het type van onderwijs. In Wallonië heeft men gekozen voor het VSO (Vernieuwd Sekundair Onderwijs), wat tien procent meer kost dan het in Vlaanderen ingevoerde eenheidstipe." Nog steeds volgens Weber kunnen deze factoren een gedeeltelijke, maar zeker geen volledige verklaring geven voor de meerkost van het Waalse onderwijs. Volgens hem zijn de voorgestelde besparingsmaatregelen noodzakelijk en is "een herfinanciering zoals voorgesteld door het Fef, onmogelijk."

Varken

Het Fef ontkent niet dat de aanwezige middelen beter gebruikt moeten worden, maar stelt dat het besparingsplan van de Franstalige Gemeenschap onaanvaardbaar is. Volgens haar "speelt het onderwijs een cruciale rol in de strijd naar emancipatie en een verhoogde sociale mobiliteit. Er moet geld vrijgemaakt worden voor een degelijk uitgewerkt oriënteringsbeleid. Het aantal mislukkingen in de eerste kandidaturen ligt veel te hoog." Verder vindt het Fef het onaanvaardbaar dat het budget voor de studiebeurzen alweer geblokkeerd is. Ook het aantal docenten neemt al lang niet meer verhoudingsgewijs toe met het groeiende aantal studenten. Dit alles leidde tot de alarmerende oproep van de negen Franstalige rektoren voor een miljard frank extra middelen. Het Fef wijst er ook op dat er in België nog steeds te weinig geld wordt vrijgemaakt voor wetenschappelijk onderzoek. Tenslotte moeten de studenten meer betrokken worden bij de verschillende onderwijsorganen.

Vanuit deze optiek dringt het Fef aan op maatregelen vanuit de verschillende overheden en Europa om het onderwijs te herfinancieren. Ook moeten er maatregelen getroffen worden in de bedrijfswereld. Vorige week gaven we reeds een kort overzicht van de voorstellen van het Fef.

Weber meent dat het plan van het Fef

nare gevolgen zou hebben voor de hele Waalse bevolking. Zo bevatten de voorstellen ook een reeks nieuwe belastingen. Daarenboven stelt Weber "dat 'la logique des négociations' wil dat de Vlamingen geen toegevingen gaan doen voor niets. Ook de Gemeenschap heeft al genoeg gegeven en het verhogen van de loonkosten is dan weer nadelig voor de tewerkstelling. Er moet tien miljard bespaard worden en dit hoofdzakelijk in het secundair onderwijs. Eén van de maatregelen is de besparing in de uitgaven voor het ziekteverlof van leerkrachten. Het is toch ook niet normaal dat de verhouding van het aantal leerlingen ten op zichte van het aantal leerkrachten in het secundair onderwijs bij ons zo veel lager ligt dan in Vlaanderen (9,3 tov 11,7)". Terloops maakte Weber nog even duidelijk dat er van de drie grote partijen geen enkele te vinden is voor een herfinanciering.

Sokken

Ecolo is het volledig oneens met de politieke keuzen van de andere partijen. "Wij vinden dat het ongeoorloofd is de discussie rond de herfinanciering niet aan te gaan, gezien het stijgend aantal studenten. De demokratisering van het onderwijs moet vooropgesteld worden in het belang van de maatschappij. Dit wil niet zeggen dat wij de gebreken in het huidige systeem niet zien." Ecolo vindt dat er in de eerste plaats werk moet gemaakt worden voor een betere besteding van de huidige middelen. Zo denken zij aan een gedeeltelijke doorvloeiing en een vrijwillige pre-pensionering van leerkrachten in het secundair onderwijs. Volgens hen moet er ook iets gedaan worden aan de 'gadgediploma's': het gaat hier om een tweede of derde (minder belangrijk) diploma. Verder pleiten zij nog voor hervormingsmaatregelen die de infrastructuurkosten zouden moeten drukken en voor een beter oriënteringsbeleid. Deze rationalisering kan, zonder dat hiervoor nieuwe algemene belastingen geheven moeten worden, samen met een aantal nieuwe inkomsten ongeveer 17 miljard opbrengen, die dan naar het onderwijs kunnen terugvloeien.

Het Fef zal niet echt op veel politieke steun kunnen rekenen. Het is in elk geval verheugend te zien dat een studentenbeweging maatschappelijke keuzes durft te maken. Ook al zorgt dit voor de nodige kritiek uit bepaalde hoek.

Thierry Laenen

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Open brief aan Sportraad

Maandag 16 oktober had er in 't Spuyde de 4de Algemene Vergadering (AV) van Sportraad plaats. Daar waren wij getuige van een schouwspel dat ons tegen de borst gestoten heeft, ja zelfs gedeegetoerd.

Volgens ons is de basis van Loko nog steeds de kringen. Zij nemen nog steeds alle beslissingen, of dienen deze tenminste achteraf goed of af te keuren. Zij geven evenwel toe dat ze niet kunnen zorgen voor de uitvoering. Daarvoor worden voorzitters aangesteld, vrijgestelden aangeworven, etc. Deze mensen vormen samen met nog een aantal functiehouders en sterk geïnteresseerden het bureau van een raad. Zij zorgen voor de dagelijkse werking, ze vormen een harde kern, maar blijven onderhorig aan de kringen.

Tot zover de theorie. De praktijk blijkt op Sportraad zeer anders te zijn. Twee punten willen wij belichten. Ten eerste diende er die bewuste AV van maandag een nieuwe vrijgestelde verkozen te worden. Stemmingen over personen moeten altijd geheim zijn. Waarom kregen de kringen dan stembriefjes waarop hun naam bovenaan stond te pronken? Wellicht niet omwille van het belang van de geheimhouding.

Dan kunnen we aan het tweede punt, hetgeen veel belangrijker is. Na de laatste uitleg rond de 24-urenloop werden er nog enkele vragen gesteld. VTK vroeg of zij een eigen geluidsinstallatie aan hun tent mochten gebruiken, daar ze geen muziek

door gingen spelen, enkel van tijd tot tijd oproepen opdat mensen zouden komen lopen. VTK wist dat dit volgens het reglement van de 24-urenloop niet mocht en vroeg dus de facto een aanpassing van het reglement. De mensen uit het bureau zeiden dat dit niet kon toegestaan worden omdat het de kleine kringen zou storen, te laat gevraagd werd, misbruikt zou worden, etc. Enfin, deze mensen sloten de discussie nog voor ze geopend was. VTK wilde echter de mening van de kringen horen en vroeg daarom de stemming aan. Het bureau besliste echter dat ze deze niet konden krijgen omwille van de bovenvermelde redenen. Hiermee heeft zij echter de basisprincipes van Loko geschonden.

De argumenten van de bureleden waren volgens Politika juist en waardevol, maar zij hadden niet het recht eigenhandig te beslissen. De beslissing ligt nu eenmaal statutair bij de kringen. Er had een discussie moeten zijn, eenieder had zijn argumenten moeten aanbrengen en dan had er gestemd moeten worden. Het bureau heeft zich ten allen tijde te schikken naar de wensen van de kringen. Dat is zij uit het oog aan het verliezen. Dit ondemokratisch principe is gewoon onaanvaardbaar.

Deze brief is geschreven om iedereen bewust te maken van de wantoestanden in Sportraad, in het bijzonder om de kringen wakker te schudden. Zo zal er een gezonde druk zijn, waardoor men op Sportraad de zaken wel zal moeten uitpraten. Dat is het belangrijkste, want met deze gang van zaken kan Politika geen vrede nemen.

Wordt vervolgd op Sportraad.

Namens Politika,
Steve Eduwaere
Steven Van Dessel

Waalse studenten in actie

Vorige week woensdag betoogden zo'n twintigduizend Waalse studenten in de straten van Luik voor een herfinanciering van het Franstalig onderwijs. Een eerste geslaagde test voor het Fef (Waalse studentenkoepel). Daar de vraag van het Fef voor een dialoog blijkbaar op niet veel bijval kan rekenen bij de meerderheidspartijen, zijn er reeds nieuwe acties gepland. Zo zal er woensdag een massabetooging zijn in Brussel. Om te protesteren tegen studentenbeperkende maatregelen, voor een herfinanciering van het onderwijs en demokratisering. Met andere woorden: 'lustige betogers warm u op'. En de echte fanatiekelingen onder u maken er woensdag en donderdag maar meteen een tweedaagse van!

(thl)

De behoeften van huisartsen in België?

Urijdag is er voor de eerste maal een wetenschappelijke studie verschenen die het veelgehoorde argument dat België te veel artsen heeft, met objectieve cijfers wil onderbouwen. De wetenschappers, overigens zelf artsen, onderzochten welke de behoefte aan huisartsen is binnen ons huidige gezondheidssysteem en welke die behoefte zal zijn in de toekomst. Uitgangspunt was de hoeveelheid arbeid die er op dit moment door onze huisartsen verzet wordt.

Uit de cijfers blijkt dat in Europa België het kleinste aantal inwoners heeft per huisarts, namelijk 833. Nederland heeft met z'n 2.327 inwoners per arts relatief gezien het laagste aantal huisartsen. De auteurs berekenen dat ons land op dit moment een behoefte heeft aan ongeveer 7.209 voltijdse

artsen, wat neerkomt op ongeveer 1.400 inwoners per arts. Er zijn er in ons land op dit ogenblik dus 33 procent teveel. Volgens de door de onderzoekers geschetste behoeften en rekening houdend met de vraag, zouden er volgens hen elk jaar slechts 200 nieuwe huisartsen mogen instromen wil er een evenwicht ontstaan tussen vraag en aanbod. Nu zijn er dat 600. De auteurs van de studie wijzen er zelf op dat dit geen absolute cijfers zijn. Binnen hun model hebben zij rekening gehouden met variaties op de gebruikte parameters. Ze wijzen er echter op dat deze speling niet van die aard is dat zij een doorslaggevende invloed kan uitoefenen op het door hun bekomen resultaat: er zijn absoluut teveel artsen.

Robuust

De optimale curve van het artsenaanbod moet binnen het systeem gewaarborgd

(foto Frank Viaene)

blijven. Een teveel aan artsen leidt namelijk tot een te grote inkomensspreiding en dus inkomensverlaging van de individuele arts. Om hun inkomen toch te garanderen zullen zij hun patiënten aanzetten tot overmatig artsenbezoek. Het gevolg van die overconsumptie zou een nefaste daling van de kwaliteit van de gezondheidszorg met zich meebrengen. Jammer genoeg konden de

onderzoekers dit argument, waarop onder andere het hele discours van artsenyndikanten gebaseerd is, niet bewijzen.

Bij de voorstelling van hun sijfermateriaal stellen de onderzoekers dat zij met hun studie tot doel hebben de politici ertoe aan te sporen maatregelen te nemen tegen het overaanbod van artsen. Toch kan men zich niet van de indruk ontdoen dat de auteurs de oplossing van het overaanbod van artsen uitsluitend zien in een beperking van het aantal studenten geneeskunde. Nergens in hun onderzoek stellen zij structurele maatregelen voor die alternatieven bieden voor het huidige model van de gezondheidszorg. Nergens hebben zij berekend welke de consequenties zijn van alternatieve systemen. Zoals ze zelf stellen is dat niet eenvoudig. Het berekenen van de mogelijke consequenties van verschillende alternatieve gezondheidsystemen resulteert in minder 'robuuste' onderzoeksresultaten en vage projecties, dat wil zeggen dat de resultaten gevoeliger zijn aan schommelingen binnen de parameters.

Het opleggen van studentenbeperking is, zoals dus nog maar eens blijkt, de weg van de minste weerstand: makkelijker wetenschappelijk te onderbouwen, geen last met de artsenyndikanten, (intendeel: die staan er vierkant achter) en politiek makkelijker te verwezenlijken. Fundamentele hervormingen vragen denkwerk en kosten misschien iets meer geld. Maar dat zou toch geen argument mogen zijn voor studentenbeperking. We kunnen ons dan ook de vraag stellen of dit geen behoeftestudie is van huisartsen.

Annie Deckx

De behoefte aan huisartsen in België, door Frank Buntinx e.a., Leuven, Akademisch Centrum voor Huisartsgeneeskunde, 1995.

Studenten geneeskunde betogen tegen kontingentering

Toelatingsexamen wel bespreekbaar

Vorige week donderdag kwamen in Leuven zo'n negenhonderd geneeskundestudenten op straat om te protesteren tegen het voorstel van minister Colla om een kontingentering in de geneeskundestudies door te voeren. De studenten noemen het voorstel van de minister van Volksgezondheid een verdoken vestigingswet en lieten dat ook luidkeels blijken. Ook in Kortrijk en Gent waren er acties van de geneeskundestudenten. Ondertussen lijkt het er wel op dat de kontingentering er niet zal komen. De maatregel wordt wel als een stok achter de deur gehouden om een toelatingsbeperking in Geneeskunde iets waar Medica, onder welbepaalde voorwaarden, wel voor te vinden is, door te voeren.

zo'n voorstel niet echt democratisch is: men laat studenten zeven jaar studeren en voor die studies betalen, waarna ze te horen krijgen dat ze het beroep waarvoor ze gekozen hebben niet mogen uitoefenen. De geneeskundestudenten noemen het voorstel dan ook een verborgen vestigingswet.

Ondertussen is het voorstel van Colla vooral onder politieke druk in de koelkast geborgen. Vooral het protest van partijgenoot en Vlaams minister van Onderwijs Luc Van den Bossche en van de CVP heeft Colla doen terugkrabbelen. De minister van Volksgezondheid wou de kontingentering lanseren via de programmawet, die een aantal beslissingen uit het regeerakkoord en het begrotingskonklaf omzet in wettelijke maatregelen. Vorige week is het voorstel echter uit de programmawet geschrapt.

Colla wil nu eerst de bal in het kamp leggen van de Vlaamse en Waalse onderwijsministers Van den Bossche en Grafé en de kontingentering als een stok achter de deur houden. Volgens Jeroen Schouten, preses van Medica, is dit echter geen reden om op beide oren te kunnen slapen. "Het gevaar ligt erin dat de Belgische politiek er één is van compromissen. Als Van den Bossche een toelatingsbeperking kan realiseren, dan is de kans niet gering dat dit zal gekombineerd worden met een kontingentering, al of niet in een minder drastische versie."

Kamp

Wat de houding tegenover een kontingentering betreft, ligt Medica op één lijn met Loko. Op het gebied van een toelatingsbeperking zijn de standpunten echter wel verschillend. Terwijl voor Loko niet mag geraakt worden aan de vrije studiekeuze omdat die indruist tegen het principe van de democratisering van het onderwijs, ziet Medica een toelatingsbeperking wel zitten.

Voor de geneeskundestudenten kan er echter enkel sprake zijn van een toelatingsproef als die gepaard gaat met ingrepen in de gezondheidszorg zelf. Zo pleit Medica voor een vervroegde pensionering van de artsen, het aantrekkelijker maken van groepspraktijken en associaties tussen jonge en oudere artsen. Ook moet ervoor gezorgd worden dat patiënten altijd eerst aanklop-

pen bij een huisarts voor ze naar een specialist trekken, iets wat momenteel meestal niet het geval is. Tegelijk zou er ook grondig moeten gewerkt worden aan de kwaliteit van de opleiding Geneeskunde zelf, met bijvoorbeeld meer aandacht op klinische en sociale vaardigheden dan op techniciteit.

Zulke maatregelen worden ook door Loko geopteerd. Maar voor Medica zijn deze ingrepen niet genoeg en daarom sluit de kring zich aan bij de ondertussen politiek algemeen aanvaarde gedachte dat er ook iets moet gedaan worden aan het aantal studenten zelf. En daarvoor willen de geneeskundestudenten blijkaar ook ingaan tegen het democratiseringsprincipe, waar Loko trouw aan blijft. Het is namelijk zo dat nog altijd niet iedereen even gemakkelijk toegang krijgt tot de universiteit. De drempels om aan universitaire studies te beginnen liggen voor sommigen nog altijd te hoog: niet alleen financieel (mensen uit minder goede milieus) maar ook sociaal-cultureel (migranten bijvoorbeeld). Een toegangsbeperking zou er enkel voor zorgen dat die drempels nog hoger komen te liggen. In een nota van Medica wordt gesteld dat de vorm van toelatingsbeperking waar zij voor pleiten, de "minst ondemocratische oplossing" is. Dat het ondemocratisch is, wordt dus ook door Medica zelf erkend.

Als er een toelatingsbeperking moet komen, dan zien de geneeskundestudenten die liefst vóór de eerste kandidatuur. De toelatingsproef moet dan bestaan uit een verpleegstage om interesse en motivatie te testen en een objectieverbaar examen dat op federaal niveau wordt georganiseerd. Groot probleem ligt wellicht in de term "objectieverbaar": over de inhoud van het examen bestaat er in elk geval nog geen eensgezindheid.

Voor de buitenstaander lijkt het in elk geval vreemd dat de geneeskundestudenten nu plots een week voor een algemene betoging rond de problematiek, zelf op straat komen. De studenten hebben natuurlijk het volste recht om hun eigen mening te verkondigen maar de vraag is of zo'n actie niet de loyaliteit tegenover Loko en de rest van de Leuvense studenten ondermijnt. Volgens Tom Van Thienen van Sociale Raad is er echter geen probleem: "We zien dit als een opwarmingsactie voor onze betoging."

Veto deed een korte rondvraag bij de betogende geneeskundestudenten. Bleek dat de betoging van donderdag niet echt op hun aanwezigheid zal kunnen rekenen. "We kunnen moeilijk tegen onze eigen winkel gaan betogen," was één van de reacties. We vonden slechts één geneeskundestudent die donderdag present zal zijn, een Nederlander. "Ik ken dat, een numerus clausus. Het is daarom dat ik hier in België zit."

Henk Dheedene

-Dagschotels in Alma "à la carte"?

Proton. De kaart voor kleine uitgaven.

Vraag ze in uw bankagentschap in Leuven, Heverlee of Kessel-Lo. Vanaf nu ook in Herent en Wilsede.

Schrijvers gevonden!

Hardnekkige berichten dat het Leuvense studentenweekblad Veto met de moed der wanhoop op zoek is naar nieuwe schrijvers, werden vorige week dinsdag op overtuigende wijze tenietgedaan. Op de 24-urenloop bleek de computer op de Vetostand, aldaar gezet om voorbijgangers aan te zetten tot creatief woordgebruik, haast geen moment onbemand.

De afgelopen jaren was de Vetostand al een vaste waarde geworden in het 24-urenland-schap. Studenten van de meest verscheidene kringen trokken er steeds weer naartoe om allerlei ernstige en meer ludieke zoekertjes op papier te zetten en aan een waslijst vast te knijperen. Die berichtjes konden dan door hun medestudenten gelezen worden. Op die manier hing rond de Vetostand gedurende de hele avond een fijne en gemeedelijke sfeer.

Dit jaar was echter anders dan de vorige. De Vetoredactie besliste dat de moderne tijden ook voor hen aangebroken waren, en het blad, dat tot nog toe 'vrij' terughoudend was ten opzichte van modieuze termen als 'interaktiviteit', 'informatiesnelweg' en 'neisurfen', schafte zich een handige draagbare computer aan.

De eerste publieke verschijning van het tuig — op de 24-urenloop — bleek alvast een overvloedig succes. Vele toevallige voorbijgangers wilden de nieuwe technologie wel eens van wat nabedrijf bekijken, en mochten zelfs eigenhandig een zoekertje intikken. De op die wijze bekende zoekertjes worden, luizds de Vetomensen die de stand bemanden, in de eerstvolgende Veto in hun geheel afgedrukt. Hoofdredakteur Bart Eckhout liet zich achteraf alvast in niets dan lofvolle bewoordingen uit over het nieuwe initiatief.

- Wij zoeken mensen die snel kunnen lopen, om op de betoging van 26 oktober de flikken sneller af te zijn. Wend u tot de bevoegde instanties. Me, myself and I.
- Game-assistenten lopen nooit meer rondjes. 500 meter is te lang.
- Aan de preses van Germania: en zien we je volgende keer terug op de Kriřa-AV?
- Aan Bart Debeer: Je had van die mooie blauwe ogen aan de Germania-stand. Ik werd plots verliefd op je, maar je negerde mij straal. Je weet verdorie heel goed waar ik woon, en ik eis dat je eens langs komt! Silke.
- Silke: Ik zou begod niet weten waar je woont, en ik heb bruine ogen. Toch zal ik morgen eens langkomen. Bart Dewolf.
- Wij (2) zoeken goedkoop adres in Londen van 30-12-95 tot 2-1-96. Brabantsestraat 125, Katrien.
- BB, als ge dit hebt gelezen kunt ge beter

van zijn voedingswaren, en toen geraakte ge daar nog mee thuis.

- Gezocht: nieuwe vrijgestelde met nog grote tandpastasmile en als het kan met een iets grotere derriere, Frank.
- Mijn hobby is gate neuken met Lieve Houwaer. Groetjes van Hans.
- Kurt zkt geile grt vr avond, bd hyg gewaarb.
- Welke zot is op schok met onze estafette-stok? (Rom. Aantje).
- Niet meer kotsen, Koen!!! Hup, hup Johan o veel te weinig jenever godverdoeme (sorry ik ben tezatompastietypen)
- Uf! naar Atlanta!
- En voor Ruth: liever een grote mond dan een dikke.....
- De groeten van David, Tom en Koen. Laat vlug iets van u horen, wij zijn bereikbaar op: Baaistraat 40, 3470 Ransberg.
- Ik wil Hoegaarden!
- Hé Els, rok wordt vod?! (smeer je ketting wat beter, dan is hij direkt voor de vuilbak).
- Aan de liefste jongen van de wereld (Eric Vanbiervliet): Ik zie u doodgraag! En natuurlijk hoop ik dat dat wederzijds is. Uw Saartje.
- David! Je bent mijn liefste teddybeer! Uw Kristientje.
- Aan Edwin, omdat hij zo lief was mij de verkeerde richting uit te sturen en omdat hij lachte met de benen van mijn vriendinnetje (Hanne wenste anoniem te blijven). Van uw liefste I.
- Mr. Swine, you are so beautiful to me! Ik kan er 20 doen op een week, nu gij!
- Woutertje, Woutertje, wiewediewedewoehoe, piepklein kabouterje, komt als ik roep (alleen, da valt nog te bezien). A propos, hoe is 't met uw knoop? Iris.
- Koen Peeters is nog altijd vrij. Erop af! Hij is bovendien preses van Germania en kan goed neuken (naar eigen zeggen; en hij kan het weten!!!). Van zijn liefste presidiumkindjes.
- Romaniers aller landen, verenigt u! La lucha continúa.
- Er was eens een sprookje. En toen gebeurde er wat. En het leeft nog.
- Gezocht: blond haar, blauwe oogjes, liefst met de naam Liesbeth, voor een romantische avond op de sofa met Bart Packet.
- Gevonden: Zwartharige met bruine ogen die wel geïnteresseerd is in bovenstaande B. Packet. Kontakteeer mij (please). Terbank 3.89.
- Gezocht: basketbalspelers voor een speelse ploeg. Kontakteeer Henk Dheedene voor verdere informatie. Thuisadres: 8500 Kortrijk Burgemeesterijlaan 97. Meisjes met ponpons hoop ik ook welkom. Persoonlijke selectie om 19.00 elke zaterdagavond!!!
- Gezocht: bezit, macht, aanzien en seks. Meer hoeft het echt niet te zijn.
- Knappe, mooie blonde vamp zoekt losse kontakten; bel haar vriend voor afspraak, of nog beter fax: 20.12.54.
- Gesperide man met petje zoekt en zoekt en zoekt, wie durft? 47.22.31.
- Tristan zoekt Isolde met bv. blonde haren (016/40.57.70) En u?

- Hans ziet ze nog steeds vliegen (naar Firenze). Heeft iemand van Mecenas de Vlieghe-mepper gezien? Steek hem dan in de Claire Obscur-bus in de bie op de vierde verdieping!
- Veertigjarige dikke man van adel zoekte jongedame tussen 23 en 26 om zijn overvloedige rijkdom mee te delen. Kent veertig racistische moppen en andere leuke dingen om de tijd te doden. Bel vanavond nog: 03/227.54.67
- Oproep aan de Polle: Gelieve niet meer voor mijn deur te komen 'kotsen'.
- Politika zoek briefjes van honderr.
- Veto zoek briefjes van tienduizend.
- Mia, Fredje zoekt U en wacht aan Alma 3 voor een cursus stiljandens en "fantaziten". Groetjes, Kathleen Hendriks.
- Hallo hier zijn Bart en Koen. Als u een interessante boodschap wil doorgeven richt u dan tot Bart Clijnen, Dorpstraat 111, 3470 Ransberg. Alle berichten zijn welkom.
- Het leukste niet-kommunistische projecthuis van Leuven heet ghinkgobiloba (of hoe je deze boom zijn naam ook schrijft). Alleen spijzig dat er zo weinig vrouwen wonen — maar die twee practieksemlaren kunnen die meute mannen wel de baas!
- Weet u nu al waar dat projecthuis dat naar de ongelofelijke naam ghinkgobiloba luistert, te vinden is? Ne.
- Als we op tijd op zijn richten wij (Sven en Wiu en Stijn) volgende week een "Fabulous Furry Freak Brothers"-fanclub op. Come to Groenveld IV.3A...or better: Go Away.
- Gezocht: Human oddities and freaks for nude photography. Very well paid. (NOT).
- Al wil mijn kleine pekinseje met het snelle tongetje heeft gevonden, geelwe hem terug te brengen. Grote beloning. Een gelle Els Verbert, Groenveld II.4B.
- Els Verbert sucks really bad (ask Gert)!
- Wij komen in de Veto, Jopeie, Sven en Wim.
- Oproep aan de Polle: Gelieve uw stoelgang van mijn vensterbank te verwijderen, en voor uw broer van 't zelfde.
- Tatiana Burmensky, kom naar de Politika-stand. Een jongen heeft dringend hulp nodig in verband met het aflezen van de lippen van de pistoolklappertjesman. Ge krijgt een sjokolaatje voor de moeite.
- Veronique Weytjens maakt godverdomme da ge aan de Politikatent staat.
- Alleen Loko is initiatiefnemer van de betoging op 26 oktober. Lees Veto en steun Loko op de betoging tegen de studentenbepierking. MLB mag mee gaan om haar onverwezenlijk-bare idealen te steunen. Maar wij zijn de enige echte waarheid, cf. Veto.
- Bart denkt dat Kringraad ironisch doet tegen Veto, verre van.
- Wordt vrijgestelde bij Kringraad; uitzicht op carrière bij de CVP (en vele mooie eerste kansters).
- Imperatief enkelvoud is niet met de, de redaktie.
- Nu jullie Gert afgenomen hebben, kunnen wij niet anders meer.
- Frank zoekt initiatiefvolle vrijgestelde om samen sjabloondokumenten te maken.
- Koen zoekt initiatiefvolle eerste kansters om hem te vervolgen in Bachten-de-Kuppe.
- Dat begint hier sterk naar aktieve bidfus te rieken.
- Tim zoekt lieflijke dame die niet naar Nederland gaat om samen te stampelen.
- Nu ge het zegt: "Ge zoudt zeggen dat er een zoekertje van PvdK op komst is".
- Jef, ge hebt heel sexy benen voor ne kotgnoot (bescheiden).
- Milieuraad vergaderd (rond mobiliteit, cf. Velo) dinsdag om 20 u in de Vlamingenstraat 116. Stop met praten en doe ook iets!
- Vergaderen hé? Jaja, dat kennen we...
- Veronique, ik heb je bericht (kodex) ontvangen, ik hoop je nog eens te zien, Jürgen.
- Okee, ik heb sexy benen maar over die van u kan ik geen uitspraken doen: eerst zien en dan beoordelen! (mannenpraat!)
- Wist je dat er in STA13 vier Limburgse wonen (op boomstronken) en dat wij daarmee op maandag 23 oktober moeten gaan eten. Arme wij Gert, Els, Kristel, Henk, Olivier, Hans, Frederik, Frederic, Esther en Nele. vergeet het niet. De Antwerpenaar!
- Nancy, niet vergeten om langs te komen. P.S.: uw parfum is nog altijd dezelfde. J & K.
- Wacht maar als ge eens een paar Limburgse benen gezien hebt wilt ge nooit van uw leven nog andere zien!
- Nog eerst bewijzen (van die Limburgse benen).
- Steven Mertens zoekt ten eerste zijn zus — die al lang in haar bed moest liggen — en daarnaast een lieve (zij het wat voluptueuze) Portugese om samen reizen te maken naar eksotische eilanden op kosten van Kringraad.
- Dan mag Kriřa mij ook eens op prospectie naar Zuid-Afrika sturen.
- Ga maar naar Herbots daarvoor.
- Ik heb het principieel erg moeilijk met mensen van de Rechten. VRG wint toch deze 24 uren loop van Ekonomika; Eva bereid uw vat maar.
- Biseksuele, schuimbekkende, gangreengeïkteerde, radeloze, pyromane, trekkebenen-de, met-schuldgevoel-overladen, hartstochtelijk verlangende, 12-jarige, met-acné-beedelde doktorerende student zoekt zijn blauw-met-groene-streepjes-versierde schooltasje. Zwt Mario Delghe, Naamsestraat 79 te 3000 Leuven. Dank!
- Voor Niels, Okee, die Limburgse benen zijn de maks! Is dat een reden om te trouwen? Of

- mississen iets minder?
- Is dit een aanzok? Anders had ik dit wel iets romantischer verwacht!
- Verschillende interpretaties zijn mogelijk.
- Waar zitten Cis en de rest? Ook voor Lido, Tom, Bart, Ann en de rest.
- Wie komt mee naar Louvain-La-Neuve?
- Van Philippe.
- MLB roept mee op voor de betoging van 26 oktober tegen elke vorm van studentenbepierking. By the way, onze eisen zijn niet onrealiseerbaar en onrealistisch. Solidariteit tussen alle studenten, Walen en Vlamingen op 26 ok!
- Peter, ga mee op ekskurs! Wie moeten we anders over zijn bolleke aaien? Pliep en Plus (hihi).
- Wat een simplistische bedoening is dit hier?
- Waar kan ik nog Pill's vinden?
- Aan iedereen van 't Iks: alle, 't is niet omdat ge assistent zijt, dat ge niet meer naar de 24-urenloop moet komen.
- Waarom stopt een vrouw rond haar vijftigste met menstrueren?
- Omdat ze dat haar bloed nodig heeft voor haar spaterden.
- Ik, Koen Vander Velpen vraag naar Inge Vander Velpen. Francis de Visch is ook goed. De groeten, Koen (3.00 Politika)
- Als de tunnel van Dehaene al een tunnel is, dan is het er een onder de Atlantische Oceaan.
- An en David worden dringend aan de Wina-tent gevraagd!
- Sowieso zie ik je graag. B. (hartje)
- Karen, ik ben aangevoren, ik verdien schatten, heb een bedrijfswagen, een mobiele telefoon. Sugus, die denkt dat hij werk heeft.
- Hilde, waar blijft je met je zoekertjes in Veto? Mult.
- Deel' is nog soep heuin.
- Pieter, not for president of VVS, but for president of VVS-UC. Long live Politika, and Pieter: Fuck Toon.
- Veto, lee geschiedenis alvorens historische argumenten aan te halen!
- Veto, leve de persvrijheid, weliswaar na goedkeuring op de Kriřa-AV.
- Awoe voor de nieuwe lay-out van Veto, hij trekt op geen ***** (sensuur).
- Leve Bart zijn lief, die hem overal wil zoeken.
- Fozzy en zijn vennoetje hadden het toch wel veel beter gedaan achter de toog van de grote tent. Geloof me, die jongens, 't zijn profs!
- Els Verbert sucks really good (says Tim)!
- Als Wim en Sven in de Veto mogen, dan mag ik dat zeker. Né. Peter de allergrootste, natuurlijk.
- Nu zijn lief hem kwijt is, krijgt iedereen die de Veto-medewerker trakteert een kus van de blonde hoofdredakteur!
- Raf, ik hou van jou. En ik ben geen vriend.
- Zoek werk, liefst in de landbouwsector, Bart VDB.
- Segers is op reis geweest met twee mooie meisjes, maar heeft geen seks.
- Kebab zoekt kip aan 't spit voor langdure relatie op basis van bladluisteleit.
- Eksamenvraag: Hoe heet wie en waarom, zoja, leg uit. The Weedsmokers-Society, Leuven.
- Gezocht: lieve jonge loopster om op te wippen.
- Moise fuif Clockwork 30 oktober.
- Filip zoekt vriendje om Bloedy Marie te

(foto Peter Dhondt) efkes naar mij komen want de verrassing zal zo als gezegd groot zijn. Jef van 'boven de poort'.
• Sech eigenaars van discount onder de poort stopt is met alles in halve frankes uit te rekenen want zelfs in 't station nemen ze ze ni meer aan! Iemand die vorige week is naar huis kunnen liften omdat hij zijn ticket wegens gebrek aan groot geld met uw halve frankes poogde te betalen!
• Gezocht: eerste kansters uit alle richtingen die onze vrijgestelde op zijn afscheidsfeestje op 27 oktober in Politika-Kafee willen vergasten op een smachtende zoen uit een gelijkwaardige tandpastasmile, Kringraad.
• Die halve frankes dateren nog uit de tijd

(foto Peter Dhondt)
drinken.
• Dries Verachert zoekt stel tepels voor snelle wip. Fille, gog gathaar, ik zien a geire, Fonne.
• Tom Vermassen zijn mama zou graag Tom zijn brooddots brengen maar ze weet niet waar zijn klasje is, kan iemand haar helpen (beloning 100.000 frank want we hebben geld teveel) dank u.
• Romania biedt een rondje lopen aan aan Klio per keer dat zij voor ons in de rij gaan staan voor het ontbijt. Getekend Philippe.
• Preses van Eeos wenst de Game-ploeg een goed resultaat te en ik zal elfe aan jullie denken in het zonnige Zaragoza waar Blauw-Zwart een even positief resultaat zal behalen! Getekend Bruno.

Enkel politie zorgt voor verrassing

Apolloon wint vierentwintigurenloop

Uorige dinsdag en woensdag kon je in het sportkot terecht voor de drie-entwintigste 24-urenloop. Sportraad's bekendste activiteit verloopt al jaren volgens dezelfde formule, de winnaar is al even traditioneel, en toch was het geen gewone uitgave.

Voor het eerst sinds lang was er immers geen Roger Dillemans meer om het startschot te geven. Zijn glansrol werd dan ook overgenomen door rektor Oosterlinck. De opmerkelijkste prestatie kwam echter niet van de rektor, noch van de lopers, maar van de politie en buurtbewoners. Zonder strafbare feiten te kunnen vaststellen, verplichtten ze de organisatoren om tussen drie en acht 's ochtends elke vorm van elektronisch versterkte muziek achterwege te laten. Alleen wedstrijdmededelingen mochten nog doorgegeven worden. Een stille vierentwintigurenlooptocht dus, nooit gehoord maar wel absoluut bevorderlijk voor de studentikoze sfeer. Dat er enkele jaren geleden tientallen decibels meer tot bij de omwonenden raakte zonder dat er ingegrepen werd, is de Leuvense politie blijkbaar onbekend.

Toch bleef het hele zootje ook lopen zonder geluid. De wedstrijd zelf verliep

grotendeels zoals ze al enkele jaren verloopt: dezelfde ploegen vooraan, dezelfde ploegen achteraan. In de beginuurtjes liepen de burgies van VTK even aan de leiding, later nam Apolloon over om tenslotte de wedstrijd te winnen. Uiteindelijk liepen de sportkotters 944 rondjes, 9 meer dan VTK. Ook onderaan de rangschikking leek er lange tijd een duidelijke aftekening te zijn. Gedurende drie-entwintig uur bekleedde Klio met onderscheiding de laatste plaats, tot Terbank in het allerlaatste uur plots laatste wilde worden. Meer spanning achteraan dan vooraan dus.

Baby's

In de rand van de wedstrijd waren er dan nog de nevenklasseringen. De snelste rondjes werden gelopen door Tom Omeij en Kris Luyckx (allebei 1'11" en Ekonomika), en Veerle Van Lindén (1'21" en Terbank). Aan een iets trager tempo liep Steven Monchy van Ekonomika. Hij won met zijn 100 rondjes, meer dan 50 kilometer, het klasement voor de meeste rondjes. Een prestatie waar hij een skireis aan overhield.

Heel wat leven dus op de piste, maar ook ernst. Voor de tweede keer was Kultuurraad aanwezig, nu nog wat meer

dan vorig jaar. Wat toen nog een free podium was, is nu een heuse dance hall geworden. Een compleet succes, met een aantal studentendj's die speelden tussen de optredens van de Organic Fruit Band en van Stuffed Babies On Wheels. Vanaf 21 uur zat de tent in het amfiteater vol entoesiaste dansfanaten, en enkele uren later konden de mensen van Kultuurraad zeggen dat hun aanwezigheid in het Sportkot meer dan geslaagd was.

Krampjes

En er was nog Loko-volk te vinden: Veto verzamelde zoekertjes, las ze voor en was net iets minder interaktief aanwezig dan aangekondigd, enkele Kringraders liepen van standje naar standje om een praatje te slaan met iedereen, en zodoende de kloof met de modale student te

verkleinen.

Het waren echter vooral de deelnemende ploegen die zorgden voor een goede sfeer. Iedereen trachtte uit te pakken met een of ander origineel gerecht. De ene overbrugging volgde op de andere stelling en naar het einde toe werd er gul gesmeten met allerlei jenever of ander voedsel. De prijs voor het origineelste standje ging naar de houten dinoskeletkonstruktie van Wina. Voeg dan nog bij alle kraampjes en standjes een massa lopers en toeschouwers, en je krijgt tipische vierentwintigurentoestanden: een hopeeloo gewriemel, maar wel veel sfeer op het Sportkot. Je training voor de studentenmaraton van 8 november zit er dus op, alles is op zijn poten terecht gekomen, de snelsten hebben gewonnen en VTK mag nog een jaartje langer op wraak zinnen.

Koen Verheyden

Uitslag

Stand	Kring of vereniging	Totaal	Stand	Kring of vereniging	Totaal
1	Apolloon	944	17	Thomas Morus	779
2	VTK	935	18	Groenveld	767
3	Ekonomika	888		Wina	767
4	VRG	878	20	HistRo	761
5	Industria	862	21	H. Geestcollege	760
6	LBK	844	22	Bios	749
7	Payscollege	831	23	Cité	744
8	Lerkeveld	824	24	Farma	740
9	Justus Lipsius	818	25	UP	737
10	Politika	809	26	Katechetika	736
11	H.H.H.	808		Steil/Medisoc	736
12	Salvast	800	28	Pedagogie	723
13	Chemika/Merkator/Geos	791	29	Diana	723
14	GAME	787	30	Archi's	709
15	Psycho/crimen	782	31	Klio	704
16	Medika/AZG/LLK	781	32	Terbank	701

(foto Tom Michiels)

Vierkant voor Afrika uit de startblokken — Vorige maand stond midden op het Ladeuzeplein deze grote kubus. Vanuit die kubus werd voor een paar honderd entoesiastelingen de campagne "Vierkant voor Afrika" uit de doeken gedaan. Woordvoerders van 11.11.11, Broederlijk Delen, Oxfam-Wereldwinkels, Vredeslanden, Wereldsolidariteit en Coopibo vertelden hoe ze naast hun gebruikelijke jaarlijkse campagnes van plan zijn om voor een aantal grotere initiatieven de handen in elkaar te slaan. Die gezamenlijke campagne heet "Vierkant voor Afrika" en de bedoeling is dat elke meewerkende organisatie een ander aspect van Afrika belicht. De 11.11.11-kampagne in Leuven volgende maand zal bijvoorbeeld in het teken staan van de rol van de media en de mogelijkheid tot positieve beeldvorming over Afrika. Andere mogelijke thema's zijn de handel tussen Europa en Afrika, de schuldenlast, de strijd van onafhankelijkheidsbewegingen enzoverder. Alle thema's zullen gebundeld worden in drie politieke dossiers. Het eerste zal ijveren voor de kwijtschelding van de schuldenlasten voor Afrikaanse landen met lage inkomens. Ook de SAP's, dat zijn de Structurele Aanpassingsprogramma's die opgelegd worden door het Internationaal Monetair Fonds en de opbouw van een eigen economie bemoeilijken, moeten grondig aangepast worden. Het tweede thema zal de Gati-overeenkomst aanklagen waarmee de huidige ongelijke handelsverhoudingen alleen maar in stand gehouden worden. Ten derde zal meer geld gevraagd worden voor ontwikkelingsamenwerking en een efficiëntere aanpak van het beleid. Alle afzonderlijke acties moeten uiteindelijk samenkomen in een grootse nationale slotmanifestatie op 20 april '96 in Leuven. Die dag zal er ook een groot Afrika-debat plaatsvinden waarop de politieke dossiers bediscussieerd zullen worden en ter stemming voorgelegd. Voor de slotdag verwachten de organisatoren niet minder dan tienduizend mensen. Die dag moet Leuven dus het vierkant middelpunt worden van de solidariteit met de Derde Wereld. (sf)

LEUVENS 1STE ÉCHTE STUDENTENBIER IS GEBOREN !

FEESTELIJKE DOOPPLECHTIGHEID DON. 26 OKT. OM 19u30

• Optreden van studentenfanfare om 19u30 • Plechtige doop 'Con Domus' om 20u00

• Instelling "Orde Con Domus" om 20u30 • Uitreiking "Orde Con Domus" om 21u00

HET GRATIS PROEFFESTIJN VOOR IEDERE LEKKERBEK !

TIENSESTRAAT 8 • LEUVEN • TEL.: 016 / 20.14.49

Onafhankelijk integratiecentrum vervangen door stedelijke vzw

Tobback wil de teugels strakker

De Leuvense vluchtelingen- en migrantenwerking leeft al een paar maanden in onzekerheid. Het Trefpunt Integratie (Tint) op het Pater-Damiaanplein krijgt vanaf april volgend jaar geen subsidies meer. Het stadsbestuur heeft beslist om Tint droog te leggen en te vervangen door een eigen stedelijke vzw die rechtstreeks van de stad afhangt.

Het geld dat Tint kreeg, komt van een grote pot die Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen (VFIK) heet. Doordat steeds meer steden op de subsidies van dat fonds aanspraak maken, daalt volgend jaar het bedrag dat Leuven ontvangt van 51 naar 39 miljoen. Het aandeel dat de stad hiervan krijgt, verdubbelt echter van vijf naar tien miljoen. Tobback krijgt dus meer controle op wat er zo allemaal met de VFIK-gelden gebeurt. Voor onafhankelijke projecten zoals Tint wordt het steeds moeilijker om aan subsidies te geraken.

Grondig

De drooglegging van Tint wordt volgens het stadsbestuur onderbouwd door een rapport van het Hiva, het Hoger Instituut voor de Arbeid van de KU Leuven. In dat rapport wordt de werking van Tint doorgelicht. Het Hiva is echter niet uitsluitend negatief over het integratiecentrum. Er wordt gesteld dat de bestuursleden van Tint te veel hooi op hun vork nemen en door tijdsgebrek er niet in slagen het migrantenpubliek volledig te bereiken. Dat veroorzaakte spanningen binnen de bestuursraad die de werking steeds meer begonnen te belemmeren. Over de Nederlandse taallessen daarentegen zegt het rap-

port dat ze 'zeer goed' georganiseerd zijn. Schepen Jiroflée blijft hameren op de stroeve interne werking. Volgens haar drukt het Hiva zich bovendien te voorzichtig uit. 'Tussen de regels lees je nog veel meer', zo verklaarde ze tegenover een werkgroep van Sociale Raad.

In elk geval was er wel degelijk onenigheid binnen de Raad van Bestuur van Tint en dat leidde ertoe dat een aantal mensen uit het bestuur opstapte. Eén van hen werkt ook voor de studiedienst van de SP, maar stelt dat dit verder niets met de hele kwestie te maken heeft. Nochtans had ook de stad zelf recht op een vertegenwoordiger in de Raad van Bestuur. Omdat ze echter altijd haar kat gestuurd heeft, ontbreekt blijkbaar ook de wil om de problemen grondig uit te praten. Jiroflée antwoordt daarop dat de situatie zodanig scheefgetrokken was dat er met praten nog maar weinig aan te verhelpen viel. Maar de beslissing van Tobback om op basis van die interne ruzies de subsidies aan Tint stop te zetten, lijkt toch overdreven. De echte redenen om Tint te sluiten zitten wellicht ook dieper.

Doorheen heel de kritiek van het stadsbestuur op Tint loopt namelijk één rode draad. Burgemeester Tobback verwijt Tint steevast dat het zich op de 'verkeerde doelgroep' richt. Met die 'verkeerde doelgroep' bedoelt hij asielzoekers. Zolang asielzoekers niet erkend zijn en de kans dus bestaat dat ze het land nog zullen uitgewezen worden, vindt Tobback het immers niet nodig dat ze geïntegreerd worden. Het geld moet volgens Tobback uitsluitend besteed worden aan migranten en reeds erkende vluchtelingen. Het Nieuwsblad schreef dat met de nieuwe stedelijke vzw 'de klemtom zal verschuiven van politieke vluchtelingen naar Leuvenaars van vreemde afkomst'. Het is inderdaad waar dat Tint zich

voor een groot deel van haar werking toelegt op asielzoekers. Volgens het Hiva-rapport is 39 procent van de mensen die bij Tint komen aankloppen asielzoeker. Daarnaast maken uitgeprocedeerden 15 procent uit van de hulpbehoevenden. Tint heeft de voorbije jaren ook altijd 'Gastvrij Leuven' ondersteund. 'Gastvrij Leuven' was een aktiekomitee dat het vluchtelingenbeleid van de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken — jawel, Tobback — hekelde. Tint heeft toen, samen met het comité, herhaaldelijk het OCMW in Leuven aangeklaagd. Dat OCMW weigerde nieuwe vluchtelingen in te schrijven en liet hen letterlijk in de kou staan.

Tint stelt dat asielzoekers door hun onzekere situatie precies de meest zwakke groep binnen de migrantenbevolking zijn. Aangezien het OCMW zijn verantwoordelijkheid niet opnam, is Tint de vluchtelingen te hulp gekomen. Tint beschouwt alle vreemdelingen, zowel asielzoekers, erkende vluchtelingen als migranten, als de doelgroep van haar werking. Wanneer Tint opgedoekt wordt, zullen asielzoekers niet meer terecht kunnen in het Leuvense.

Precedent

Jiroflée van haar kant zei vlak tegenover dezelfde werkgroep van Sociale Raad dat een lokaal integratiecentrum zich met politiek niet hoeft in te laten. Wanneer het stadsbestuur de nieuwe vzw rechtstreeks zal controleren, zal er voor die vzw inderdaad niet veel speelruimte zijn om een onafhankelijk standpunt te bepalen over het vluchtelingenbeleid. Het wordt dan ook bijzonder moeilijk om de belangen van de migranten en asielzoekers zelf te verdedigen, zeker tegenover de stad. Tobback kan

een kritisch integratiecentrum blijkbaar missen als kiespijn.

Ondanks de spanningen is de maatregel om Tint niet meer te subsidiëren toch maar onverwacht gekomen. Aanvankelijk kreeg Tint te horen dat er wel nog subsidies beschikbaar zouden zijn, maar daarna bleek dat er beslist was alle VFIK-gelden voor Tint in te trekken. Bovendien werd die maatregel genomen buiten de bestuursraad van Tint om. Protest kan dan ook moeilijk uitblijven. Tint zelf startte een petitie op. Het waarschuwde ervoor dat de maatregel een precedent kon vormen voor de stopzetting van de subsidies aan andere organisaties. Die oproep kreeg respons. In het blad 'Berichten van de Derde-Wereldraad' van de stad Leuven verscheen een artikel dat het voor Tint opnam en dat aankloeg hoe zonder enig overleg de werking van Tint opgeheven zou worden. Een paar weken later werd de sekretaris van de Derde-Wereldraad ontslagen. 'Structurele redenen' was hiervoor de officiële verklaring, maar niemand wil er verder nog enig commentaar over kwijt.

Aanvankelijk wou Tint dus niet bij de pakken blijven zitten. Intussen begint de strijdvaardigheid echter te tanen. De petitie wordt stopgezet en men weet niet goed wat men met de ingezamelde handtekeningen gaat aanvangen. Men wacht af en probeert een beetje de kat uit de boom te kijken. Zo goed en zo kwaad als het kan is men wel van plan om de huidige werking verder te zetten. Deze zaterdag vindt er bijvoorbeeld een opendeurdag plaats waarop men de activiteiten van Tint wil voorstellen en naar buiten wil komen. Maar daarnaast is er geen enkele andere actie meer gepland. Door dat stilzwijgen lijkt het er dus op dat Tobback voor de zoveelste keer zijn slag thuis zal halen.

Serge Franchoo

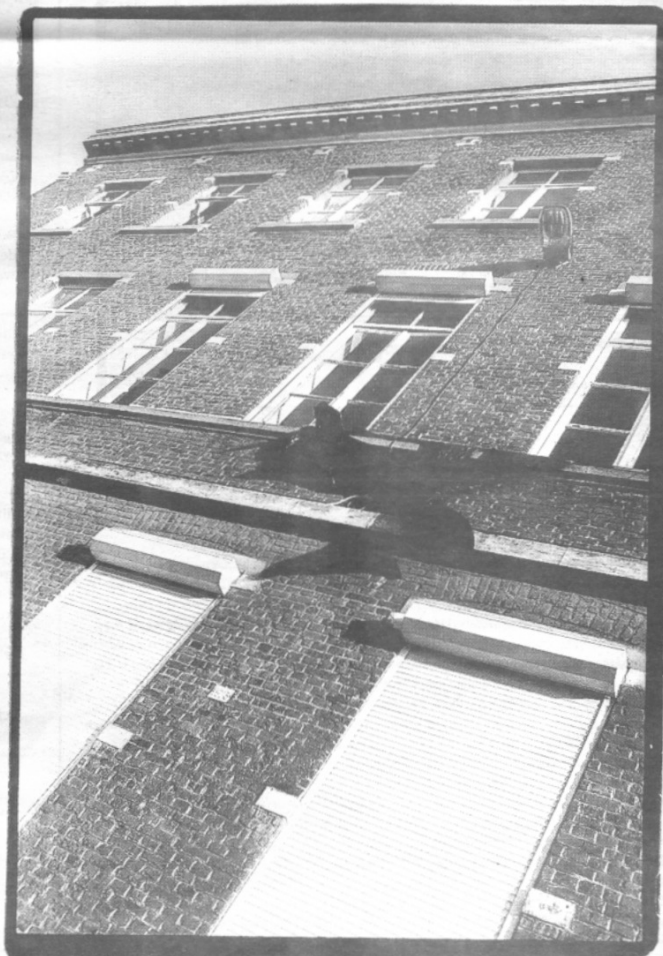
Tint is op het Pater Damiaanplein 10. De opendeurdag start om 15 uur. Op het programma staan o.a. Chinese kalligrafie, een Berbers theesalon, eetstandjes en een fototoonstelling.

SNEAK-SCHOTELS IN ALMA!

Elke woensdag kan je in Alma 1, Alma 2, Alma 3 en Sedes een totaal nieuwe vegetarische schotel proeven. Doen gewoon, want je krijgt er een waardebon van 15,- BEF bovenop. En bevalt deze nieuwe schotel je echt niet, kom dan gewoon terug: we geven je gratis een andere schotel.

Maar vooral: laat ons weten of deze schotel je gesmaakt heeft en of je hem nog wil terugzien op het menu van Alma. Onder de invullers van de mini-enquête verloten we elke week 10 sneak-preview tickets.

Doen dus!

De rolluiken bij Tint blijven dicht

(foto Philip De Keyser)

De pedalen kwijt

Pij de aanvang van zijn burgermeesterschap liet Louis Tobback verstaan dat het onder de vorige burgemeester Vansina al gestarte verkeersplan zal worden voortgezet. Nu, ongeveer een jaar later, liggen de plannen om Leuven verder verkeersvrij te maken ter tafel in het stadhuis. De beslissing om de Naamsestraat tot aan de Standaard Boekhandel en de Grote Markt auto- en zelfs busvrij te maken zou reeds genomen zijn.

Het wordt stilaan een must voor elke, zichzelf respecterende stad om de auto te weren uit haar centrum. Als baanbrekende voorbeelden verwijst men dan vaak naar Basel en Zürich, of in eigen land naar Brugge, steden die bewezen hebben dat autorijde binnensteden wel degelijk haalbaar zijn.

Vanuit de oppositiepartijen zijn vooral Agalev en het Vlaams Blok niet echt blij met de huidige gang van zaken. De VLD, die mee in de vorige coalitie zat, laat zich vanzelfsprekend iets minder kritisch uit.

Agalev, nochtans grote voorstander van wat zij noemt "de selectieve bereikbaarheid van de stad voor de auto", heeft heel wat aan te merken op de manier waarop het stadsbestuur de verkeersvrije hemel op aarde tracht te realiseren. Volgens hen ontbreekt het Tobback aan een globale visie inzake verkeersbeleid. In plaats van een allesomvattend verkeersbeleidsplan, worden er hier en daar slechts losse beslissingen genomen zonder dat men echt goed weet waar naartoe. Dit blijkt onder meer uit het feit dat men geen, doch voor Agalev noodzakelijke, alternatieven voorziet die de plaats van de auto kunnen innemen, namelijk een beter fietsnetwerk en een goede uitbouw van het openbaar vervoer. Ook het plan van Tobback om de autobussen die langs het stadhuis rijden te verbieden wegens te belastend voor historische bouwwerken, stuit op veel kritiek. Een meer voor de hand liggende oplossing voor het busprobleem ligt volgens Agalev in de aankoop van een aantal veel minder vervuulende aardgasbussen. Het eeuwige probleem met de Lijn is echter dat zij de zaken graag laten zoals ze zijn, en dat de budgettaire ruimte ontbreekt voor een nieuw busplan.

Bovendien, zo zeggen ze bij Agalev, doet Tobback veel te weinig om de soms hachelijke positie van de fietsers te vergemakkelijken. Echt vrolijk stemt het de groenen niet helemaal, dat is wel duidelijk.

Ring

Eind '92 zijn in Leuven de besprekingen gestart over het intussen welbekende 'lussenplan', dat in werking trad op 1 juli 1993. Dit plan had tot doel de milieuproblemen serieus terug te dringen en de stadskern minder te belasten. Door het onmogelijk te maken om van het ene gedeelte van de stad naar het andere te rijden, trachtte men met het lussenplan de auto's uit de stad te weren en het verkeer meer op de ring te concentreren. Algaauw bleek dat de ring overbelast werd. Bovendien geraakten een aantal automobilisten via kleinere wegen toch aan de andere kant van de stad, zodat die kleinere wegen overbelast raakten.

"Het plan was nogal overhaast ingevoerd. Bovendien was het te sterk gericht op de binnenstad, zonder dat het verkeersprobleem in haar globaliteit werd aangepakt", aldus Hans Bracquené, VLD-gemeenteraadslid. Niet alleen de stadskern, maar ook de omgeving van Leuven had in het verkeersplan betrokken moeten worden. Kenmerkend voor die fragmentaire aanpak noemt Bracquené het feit dat men het station en de vesten nauwelijks in het plan betrokken heeft. Ook Tobback heeft veel kritiek op het huidige lussenplan, zoals blijkt uit een interview met Drempeel, het tijdschrift van Leuven Verkeerd/t. "Nu zit je dus in een halfslachtige situatie waarin een chauffeur op gezichtsafstand raakt van waar hij moet zijn en weer terug de hele stad uit moet om er te geraken."

Roest

Het plan was dus voor verbetering vatbaar. Toch heeft het blijkaar enige tijd gevergd vooraleer Tobback en de zijnen zich over het probleem bogen. Veel wil men er van officiële zijde nog niet over kwijt, maar we hebben wel vanuit bepaalde hoeken bedenkingen gehoord.

De middenstanders bijvoorbeeld zijn niet te spreken over het huidige verkeerssysteem. Zij hebben het over niet minder dan een ramp voor hun omzet en vrezende fail-

Verdoken vorm van numerus clausus

(foto Philip De Keyser)

lissementen. Enerzijds kunnen zij hun producten veel moeilijker in hun winkel krijgen, anderzijds zullen de in de auto vastgeroeste Belgen andere, wel met de auto bereikbare, verkooppunten opzoeken. Ze vrezden op die manier al hun klanten (behalve de fietsende Agalev'ers natuurlijk) te verliezen. Een boetiekuitbaatster uit de Bondgenotenlaan liet zich een tijdje geleden zelfs ontvallen dat al de fietsers en wandelaars toch maar arme doppers en OCMW-steuntrekkers zijn waarvan haar

boetiek niet kan leven. Het belooft alvast een interessante discussie te worden.

Dietmar Bosmans

Op 8 november houdt het Sic (Sensibiliserings- en InformatieCentrum) van de vzw Velo een actie-dag rond milieuvriendelijke mobiliteit: Velocitas, in de buurt van Alma 2. Op die manier willen ze o.a. ijveren voor een betere fietsinfrastructuur en het stallingbeleid van de stad aanklagen. Voor meer info kan je terecht bij het Sic in de Van Evenstraat 2 (diep verborgen in de Velokelder) of telefoneren op het nummer 32.30.18.

Portugees studeren: ook aan de KU Leuven

Dure fado, porto gratis

Obertura oficial do Lectorado de Português na Universidade de Lovaina "kondigen de Portugese Ambassade, het Camies Instituut en de KU Leuven aan op de uitnodiging voor de officiële opening van het lektoraat Portugees aan onze universiteit. Na twee jaar eksperimenteren gaat de cursus Portugees aan de KU Leuven officieel van start. Voor de linguafielen is er een nieuw keuzevak, ambassadeurfans krijgen de kans om Senhor Portugal te kijken, receptie-jagers kunnen achter een gratis porto aan.

Enkelen onder jullie wisten misschien dat er al twee jaar Portugees gedoceerd werd aan de Faculteit Letteren van de KU Leuven (los van het Centrum voor Levende Talen). "Inderdaad", bevestigt Maria Manuel Gomes da Costa Pinto Gandra, Portugees en als lectrice naar België gestuurd door het Camies Instituut, dat instaat voor de promotie van de Portugese taal en cultuur. "Dat is de normale gang van zaken. In

Louvain-La-Neuve en in Gent heb ik aanvankelijk ook twee jaar geëxperimenteerd. Als daarna blijkt dat er voldoende interesse is, worden de lessen verdergezet en geïntegreerd in het vakkenaanbod van de faculteit Letteren van de universiteit in kwestie."

"In Louvain-La-Neuve is het nooit zover gekomen, maar aan de UG heeft het Portugees meer succes. Tijdens de afgelopen zes jaar is er een uitgebreid programma tot stand gekomen, bestaande uit drie taalniveaus: literatuurgeschiedenis, hedendaagse literatuur en Portugese cultuur."

Keuzevak

"Twee jaar geleden ben ik ook hier gestart met een cursus Portugees. Net zoals in Gent is de interesse ruim voldoende gebelken om een lektoraat te openen aan de grote, oude universiteit van Leuven. Er kunnen voorlopig drie vakken aangeboden worden: Portugees I (PI), Portugees II (PII) en literatuurgeschiedenis. De twee laatste zijn vanaf dit academiejaar officiële vakken van elk dertig semesteruren en kunnen dus als optievak gekozen worden. PI telt (voor-

lopig?) niet mee, maar is natuurlijk noodzakelijk om PII te kunnen volgen, tenzij de student kan aantonen over voldoende basiskennis van de Portugese taal te beschikken. De grond van deze regeling is mij niet helemaal duidelijk. De Permanente Onderwijscommissie van Romeaanse heeft er eenvoudigweg zo over beslist. Naar alle waarschijnlijkheid zullen de studenten die dit semester PI volgen, hoofdzakelijk romanisten, tijdens het tweede semester ook nog PII kunnen volgen, ook al was dat oorspronkelijk enkel dit semester gepland. Op die manier kunnen ze toch nog één vak in hun curriculum opnemen."

Vijftienhonderd

Bij deze bestaat er dus een officieel lektoraat Portugees aan onze Alma Mater en dat weze gevierd! Op donderdag 25 oktober zal er om 16 uur een plechtige openingszitting plaatshebben in de Ekspozaal van het Erasmushuis, gevolgd door een 'porto d'honneur'. Voor de gelegenheid zal er ook een tentoonstelling te bezichtigen zijn. Verder wordt er een Portugese boekendaan opgesteld en er zal zelfs Portugees en vertaalde poëzie voorgedragen worden. En dit allemaal met de medewerking van de studenten. Na het porto-apertieveen staat er een vijf-gangen-fado-diner in 'De Spaanse Brabander' op de agenda van de Portugese ambassadeur, de Heer en Me-

wrouw erenodigden en nog een handvol gefortuneerde liefhebbers. De studenten zullen dan ongetwijfeld moeten afhaken want, geef toe, vijftienhonderd lappen is toch ietsje teveel voor onbezoldigde werkers.

Renilde Knevels

UIL OP DE BOND!

De Witte Uil die in ons land al in Antwerpen, Gent en Brugge werd waargenomen, nestelt volgens Leuvense vogelaars nu ook op de Bondgenotenlaan. Ook hier is het devies van De Witte Uil: Van alles, van overal en nog veel meer

Bond 99: Uil

Daarenboven: klantenkaart ⇒ 10% op het totaal van de kaart

*want binnenkort zouden we wel eens
met heel wat minder kunnen zijn*

De Leuvense studenten betogen tegen elke vorm van toegangsbeperking op donderdag 26 oktober.

Samenkomst om 19 uur op het Ladeuzeplein. Wees er.

*Als we een grote betoging willen,
dan kunnen we het beter nu doen*

veto

Ze zijn toch niet zo lief

lopen op straat. Houden zich op rond het Centraal Station in Brussel, in de buurt van het Fontenasplein, de Korenmarkt, de Grote Markt. Ze leggen hun contacten vooral op straat of in bars. Het zijn mannelijke prostituees die al dan niet hun weg vonden naar Adzon, een vereniging die zich bezighoudt met de bestrijding van kinder- en jeugdprostitutie. De naam verwijst naar de adolessente jongen, Adson, uit 'De naam van de roos' van Umberto Eco. Het staat voor adolessenten zonder naam. Vorige donderdag nodigde De Roze Drempel voorzitter Ludo Smeekens uit voor een gespreksavond.

Het gaat wel degelijk over mannelijke prostituees, jongens die werken met mannelijke klanten. Ze zijn overwegend tussen de zeventien en de zesenwintig. Een algemeen beeld van de jongeren is moeilijk te geven, zegt Smeekens, omdat elke jongere zijn eigen persoonlijke geschiedenis heeft. Ongeveer de helft komt uit de 'vierde wereld'. Velen van hen zijn opgegroeid zonder een duidelijke, psychisch of fysiek aanwezige vaderfiguur. Sommigen onder hen hebben hun jeugd doorgebracht in een gebroken gezin, een opvangtehuis, een pleeggezin, ... Een verhaal dat regelmatig terugkeert is dat van seksueel misbruik en inset. De jongeren wilden hieraan ontsnappen en hebben hun ouders of het substituut hiervoor vaak op jonge leeftijd verlaten. Een andere, meer recente groep is die van de vluchtelingen of kandidaat-vluchtelingen. Ze ontvluchten de armoede, de werkloosheid, de politieke situatie en de kapotte dromen in

hun land. De taalbarrière maakt dat het een moeilijk te benaderen groep is.

Natuurlijk is er ook een publiek van scholieren en studenten die uit een 'gewoon' gezin komen. Maar zij vinden de weg naar Adzon niet zo snel. Ze leiden immers een vrij gestructureerd leven. Ze gaan na de school, of tussen colleges in wat tippen, of naar een of andere afspraak. Daarna gaan ze rond een uur of acht naar huis alsof er niets gebeurd is.

Maffia

In tegenstelling tot de prostitutie bij vrouwen is er hier geen sprake van van een echt georganiseerde prostitutie. Er zijn bijna geen pooiers. Wel zijn er hier en daar hotels of sauna's die optreden als intermedium tussen prostituee en klant. Toch is er een evolutie naar meer organisatie te bespeuren. Zo zijn er sinds vorig jaar georganiseerde Oost-Europese bendes aanwezig. Dit heeft als gevolg dat het aanbod in de sector sterk gestegen is en de prijzen navenant gedaald zijn. Het is niet uitzonderlijk dat er voor een beurt bij de 'jongens' niet meer betaald wordt dan de prijs van twee pakjes sigaretten. Er valt blijkbaar niet genoeg te verdienen om aan drugs te komen. Daardoor zou het kunnen dat er bij publieke mannen niet echt een verband is tussen prostitutie en druggebruik.

Seropositief

Veel van de jongens komen dus terecht bij Adzon. De vereniging houdt zich dus bezig met de opvang van de jongeren en met de preventie van jeugd- en kinderprostitutie en van seksueel overdraagbare aandoeningen, vooral aids. Tegenwoordig is dit

laatste wel een belangrijk punt geworden. Niet minder dan 35 jongens die bij Adzon over de vloer komen zijn immers seropositief. Twee van hen hebben zelfs al het terminale stadium bereikt. En eigenlijk houdt de vzw zich ook bezig met vrouwelijke prostituees. Nu is het zo dat er in de omgeving waar Adzon gevestigd is bijna geen vrouwelijke prostituees voorkomen, zodat Adzon zich in de praktijk in hoofdzaak bekommert om de homoprostituees. Hoe gaat dat nu precies in zijn werk?

Sigaretten

Adzon beschikt over een ploeg straathoekwerkers. Het zijn vrijwilligers of stagiairs van een opleiding in de sociale sektor. In de namiddag tussen vijf en zeven uur en 's avonds tussen acht en twee uur gaan ze in groepjes van twee de straat op en hangen wat rond in de vermoedelijke prostitutiebuurt. Het is namelijk zo dat deze buurten zich door allerlei omstandigheden verplaatsen. Steeds met een pakje sigaretten op zak om de sociale contacten wat vlotter te laten verlopen, en wat kondooms, trachten ze te integreren in het wereldje. De jongeren kunnen bij hen terecht voor een gezellige babbel. Verder vinden ze een luisterend oor, kunnen wat stoom afdaten, hun gedachten wat ordenen. Ook kunnen ze bij de mensen van het veld terecht met praktische problemen zoals het zoeken van een slaapplaats of het invullen van papieren.

Maar alle problemen kunnen niet opgelost worden op straat en daarom beschikt Adzon over een centrum waar de jongeren met allerlei problemen terecht kunnen. Ze vinden er een weg in het administratieve doolhof. Ze worden er, al dan niet gedwongen, geholpen met het beheren van hun budget. Er staan mensen klaar om ze psychisch en medisch te begeleiden. Ze worden er geholpen bij het zoeken van een job of een woonplaats. Er is een gemeenschappelijke ruimte met TV waar ze gezelligheid en warmte kunnen vinden. Ze kunnen er een douche nemen, een tas koffie drinken. Of

Fantasy & Science-Fiction Spellen in Leuven

Fantasy World '95
Fantasy- & Science-fictionspellen evenement in de Handelsbeurs te Antwerpen
28 - 29 oktober '95 - open van 10 tot 20 uur
Inkom 100 Bf
op vertoon van deze advertentie
Inkom aan de kassa: 150 Bf

The Lonely Mountain
Tienestraat 155 - 3000 Leuven
Tel.: (016) 29.29.84
pts@slonmount.be

GRATIS
aanwinststrategie voor kinderen

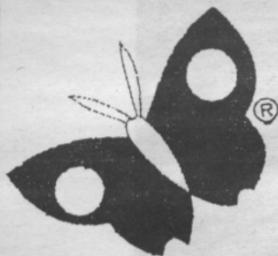
ze kunnen er ook tijdelijk terecht voor een slaapplaats.

Voor wie meer wil weten over de mannelijke prostitutie zou het boek 'Dan kleurt het water rood' van Sine Van Mol een aanrader zijn. Er is zelfs een lessenpakket voor scholen aan verbonden. Ben je aktiever en wil je meer doen voor de jongens dan ga je maar eens langs bij Adzon. Ze eisen van een vrijwilliger geen specifieke kwalificaties. Hij moet sociaal, kontaktafdig en niet te vlug gesjokkeerd zijn.

Jos Leurs

Adzon vind je in de Anspacblaan 160 en 187 te 1000 Brussel. Telefoon: 02/513.90.02.

VEEAKKER

SPECIALAAL VOOR U

Op vertoon van uw studentenkaart

Spaghettisaus 199 fr/kilo

+ een pak biologische spaghetti gratis

Verse Natuursoep 49 fr/liter

Alles zonder hormonen, antibiotica of onnodige additieven

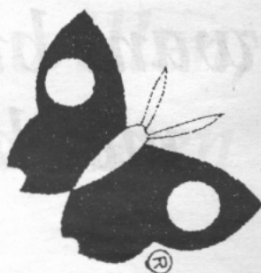
Gecontroleerd door de vzw Plattelandsontwikkeling

VEEAKKER

Ecologische slagerij & biodistributie
Zwarte Zustersstraat 14 3000 Leuven

(tegenover de ingang van het Groot Begijnhof)

 (016)/20.62.38

Fear no breaks

wee weken lang was Leuven de plaats waar liefhebbers van muzikaal aberrant gedrag aan hun trekken kwamen. Met het verdwijnen van Fear no Fall begint nu de honger weer te groeien. Daaraan wil het Leuvense konsertbedrijfje Kerosene iets verhelpen. Vrijdagavond heten Marc Ribot, David Shea en konsoorten voor de gelegenheid Malfunk, Kepone en Trenchmouth. Aan u om de zeven verschillen te ontdekken.

Kerosene, de organisatie die er de voor- gaande jaren voor zorgde dat groepen met ronkende namen als Fugazi, Nomeansno, Victim's Family en Alice Donut binnen studentenhandbereik kwamen, zet die lijn verder met het optreden van drie gitaar- bands die bij het gros van de bevolking eerder tot de verbeelding spreken dan dat ze het belleetje der parate kennis doen rin- kelen. Een risico, zo lijkt het, om dergelijke optredens te organiseren. Al heeft het ver- leden aangetoond dat deze formule meer dan eens heeft geleid tot het spontaan uit de grond schieten van lokale fanclubs.

De avond wordt geopend met Malfunk, een gezelschap met als voorlopig enige aan- wijzbare verdienste dat het van Italiaanse afkomst is. Het feit dat er over hen in de

annalen met geen woord wordt gerept, hoeft echter niet te betekenen dat men moet opteren voor een bijkomend uurtje boemerangwerpen in het stadspark al- vorens richting Kessel-Lo af te zakken. Meermaals is bewezen dat beginnende groepjes niet noodzakelijk hoeven onder te doen voor de gevestigde waarden in het circuit. Zo ook voor de tweede groep van de avond, Kepone, die al vrij snel na de oprichting in '91 bekendheid verwierf nadat zij door the Jesus Lizard als voorpro- gramma werd opgenomen tijdens een Amerikaanse toernee.

Estetiek

De driekoppige band, die in zijn rangen ex-Holy Rollers Ed Trask en ex-Gwar Michael Bishop telt, heeft sindsdien een stevige livereputatie opgebouwd. De groepsnaam is afgeleid van een verboden pesticide met nefaste inwerking op het menselijke zenuwstelsel en geeft een beeld van het effect dat een Kepone-optreden in je hersenen kan hebben. De hang naar het ekstreme blijkt nogmaals wanneer men het fotomateriaal en de teksten bij de twee pla- ten van Kepone ('Ugly Dance' in '94 en 'Skin' in '95) er op naslaat: de 'estetiek' van het naakte lichaam, de kracht van de licht- jes verziekte geest.

Hun oeuvre zweeft ergens tussen dat van bekendere broertjes uit de 'Touch 'n Go'-stal. Tollende baslijnen, het hoge en gedreven gitaarspel, uitgespuwde kreten: allemaal zaken die men terugvindt bij zo- wel the Jesus Lizard als bij Circus Lupus of de nieuwe verschijningsvorm ervan, Anti- mony. De tweestemmigheid zorgt er op zijn beurt ongetwijfeld voor dat melodrie-adepten niet de ganse avond in een hoekje hoe- ven te staan mokken. Een applausje voor de democratie.

Konfusie

De derde groep op de affiche is Trench- mouth, niet meteen de meest toegankelijke van de drie. Sinds '91 verschenen er van hen drie elpees. Platen die aanvankelijk sterk verwijzen naar het frenetieke ritme dat je aantreft bij een beperkte schare punkrockpeetvaders: Minutemen, Victim's Family en Nomeansno. De aanwezige gekte neemt in stijgende lijn toe en vindt haar orgelpunt in het verleden jaar verschenen 'Vs. the Light of the Sun'. Of zoals ze zelf

beweren: "the confusion is contagious", een stelling die zonder meer op de muzikale evolutie van de groep van toepassing is.

Op het podium zou de intelligentie zichtbaar tot uiting moeten komen. Wordt het u toch iets teveel, dan kan u zich nog steeds beperken tot het analyseren van de sporadisch maatschappijkritische teksten — kaliber Nomeansno en Cop Shoot Cop. Bij wijze van oefening is dit alvast één uit zijn verband gerukt citaat: "If it hits you in the head/ then let the bricks fly./ if it knocks you from your bed/ then let the bricks fly./ if you never heard the sound/ then let the bricks fly/ and if it knocks you to the ground/ then let the bricks fly". Hou dit in gedachten wanneer er nog een vierde op- treden volgt als de welvoeglijke kaap van 22 uur overschreden wordt. Het kan niet de bedoeling zijn dat u iets krijgt waarvoor u niet betaald hebt.

Filip De Maesschalck

Vrijdag 27 oktober om 19 uur stipt spelen Mal- funk, Kepone en Trenchmouth in zaal Sojo. Kaarten kosten in voorverkoop 300 frank, aan de kassa betaalt u 350 frank.

Internationaal jongerenteater in Leuven

Later als ik groot en sterk zal zijn

lapstuk is nog niet afgelopen of een ander festival kondigt zich al aan: 'Fabuleus'. Teater- groepen uit heel Europa komen van 30 oktober tot 4 november voor een week naar Leuven afgezakt. Het speciale aan dit festival is evenwel dat de acteurs allemaal jongeren zijn, gemiddeld ongeveer zeventien jaar oud. Net zoals in het voetbal wordt tegenwoordig in toneel de nadruk gelegd op de jongere spelers. Een blik op de toekomst.

De mensen van het Teaterhuis Jonna zochten een jaar lang naar andere toneelgroepen die hun producties op de planken van de Minnepoort wilden brengen. Dit gebeurde vooral op basis van video's, omdat het geld om Europa rond te reizen niet echt beschikbaar was. De affiche is internatio- naal. Er komt een groep uit Turkije, Portu- gal, Groot-Britannië, Zwitserland, Hongarije en Slowakije. In extremis moest een toneel- gezelschap uit Italië nog afhaken, bij gebrek aan financiële middelen. Deze voorstellin- gen worden aangevuld door een nieuwe productie van teaterhuis Jonna.

De verscheidenheid aan landen wordt nog geëvenaard door de verscheidenheid van voorstellingen. Zo brengt de Portugese groep Vila Franca de Xira een bewerking van de Tannhäuser-opera van Wagner, terwijl Jonna het houdt bij een variatie op het verhaal van de Ronde Tafel.

Voor

Ook kwa leeftijd zijn er nogal wat ver- schillen. Jonna speelt nog met jonge ak- teurs, de genoemde Portugezen zijn toch allemaal rond de twintig, de Hongaren een stuk ouder. Blijikbaar wordt de jeugd door de organisatoren als een nogal breed begrip opgevat. Het gevaar bij het organiseren van een jongerenfestival is trouwens dat veel studenten het links zullen laten liggen om-

dat ze er zich te oud voor vinden. Een mis- vatting.

Fabuleus programmeert trouwens ook voorprogramma's, een gewoonte die gewo- nelijk terug in zwang komt bij alle voorstellin- gen. Drie meisjes uit het kunsthumaniora van Brussel dansen een trio, ene Filip Jordens brengt een hommage aan Brel, en meer toneelgericht leest Kristien Steegmans een monoloog van Judith Elsevier. Kristien is overigens vierentwintig jaar oud, en illus- treert dus het ruime jongerenbegrip dat men hanteert bij Fabuleus. Onder de noemer 'Muziek in de marge' treedt in de Wentelsteen op de Vismarkt, onder andere Ivan's Land op en de fuifbeesten van Organic Fruit Band, een goede week gele- den nog te zien op de 24-urenloop.

Werk

Maar het is niet enkel de bedoeling om de groepen gewoon te programmeren, er wordt ook daadwerkelijk aan edukatie van de jongeren gedacht. De ochtend na een voorstelling zal het werk van de dag ervoor geëvalueerd worden door de acteurs en regisseurs, trouwens ook nog jonge men- sen. Al die gesprekken en meningen moeten uitmonden in een publikatie.

Er staan ook workshops op het programma. Zo kan men er van de Turkse regisseur Sahap Sakuygan een inleiding krijgen in Oosterse teatervormen. De Hon- gaar Arpad Shilling geeft dan weer een improvisatieworkshop. De Braziliaan Braz geeft 'een verkenning van de ruimte via een Braziliaanse combinatie van dans, muziek en gevechtssport: de Capoeira.' Niet allemaal in elk geval.

Hopelijk mag het festival voor enkele acteurs een opstapje zijn naar het officiële teatercircuit. Als ze zich maar bewust zijn van de financiële moeilijkheden van het teaterleven in België.

Dimitri De Maesschalck

Voor meer informatie over Fabuleus kan je onze agenda raadplegen.

 Education Centre Leuven

COMED

computers & onderwijs

Bij aankoop van een Performa...

10 CD's GRATIS!!!

Hij is er, de nieuwste InkJet printer...

StyleWriter 1200

Hij komt eraan, de PowerBook met Power PC Processor...

PowerBook 5300 !

H. Hooverplein 24, B - 3000 Leuven
Tel. 016/29.21.50, Fax. 016/29.31.50

lapstuk-ijkpunt Steve Paxton is niet de eerste de beste. De deuren naar de moderne dans die door Merce Cunningham werden geopend, is Paxton ook werkelijk binnengegaan. Beroemd werd hij vooral door zijn kontaktimprovisaties. De improvisaties worden bepaald door ruimte en tijd. Fysiek contact geeft aan de danser een impuls om een nieuwe beweging in te zetten, geïnspireerd door muziek. Veto vroeg de danslegende om tekst en uitleg.

Veto: Zijn er limieten aan improvisatie?
Steve Paxton: «Mensen als John Cage en Merce Cunningham vormen mijn achtergrond. Ik vermeld Cage hier het eerst omdat hij rechtstreeks met chaos wou werken. Cunningham is meer formeel omdat zijn materiaal uit levende mensen bestaat. Cage was daarom vrijer dan Cunningham, die de regels moest volgen. Ik groeide op in een tijd dat mensen op zoek waren naar nieuwe kompositionele ideeën. Voor mij is improvisatie bijna een kollage, een instant-kompositie. En als er een limiet is, is het de limiet van mijn lichaam, dat is een stabiel element in mijn werk. Ik ken de mogelijkheden van mijn lichaam nog niet, maar de beperkingen wel.»

Veto: Probeer je die grenzen te verleggen, maakt dat het interessant?

Paxton: «Ja, ik dans nu al 35 jaar en ik vind nog altijd nieuwe dingen, nieuwe technische benaderingen. Het is ook belangrijk te kijken hoe je lichaam verandert, iets waar dansers zich niet genoeg op concentreren. Het is belangrijk je je lichaam te herinneren. Dat kan, omdat de dansen als het ware in je zenuwstelsel kruipen. Voor mij geldt dat waarschijnlijk vanaf het moment dat ik eenentwintig was en begon te dansen met Cunningham. Sommige van die dansen zitten nog steeds in mij. En dat geeft je een soort lichaamsbeeld, gemaakt van fysieke herinneringen. Het moet wel zonder schroom gebeuren, want het is erg makkelijk om je van je lichaam te distantiëren.»

Veto: Is het de bedoeling van de improvisatie emoties op te roepen?

Paxton: «Goody, where did you get that idea? Ik dacht dat ook, vroeger. Het is grappig om er zo direct naar gevraagd te worden. Misschien is het ook zo wel, uiteindelijk. Maar improvisatie betekent ook zoveel andere dingen. Het is bijna wetenschap bedrijven, zonder te weten wat het materiaal is waarmee je werkt. Je moet echt kijken naar hoe je keuzes maakt of hoe je lichaam werkt. Ik denk niet dat ik met mijn oog kan knippen zonder een zekere emotie als impuls. Ze noemen het wel een reflex, maar het is in elk geval steeds verbonden met emotie. Elke beweging is er mee verbonden, al denk ik niet dat we ons van bewust zijn. Dat kan ons arme brein immers niet aan. Dat is één van die limieten waarover ik het had. Ik weet hoe ik gevoelens kan aanscherpen, maar hoe hard ik ook oefen op een ruimtelijk gevoel, toch realiseer ik me dat ik er maar een klein deel van bereik. Omdat ik altijd nieuw materiaal vind.»

Punkers

Veto: Je performance is altijd anders, komt dat ook door de impact van het publiek?

Paxton: «Er waren vier improvisatiesessies enkele dagen geleden. En ik weet niet wat er is met het Leuvense publiek — dat geldt trouwens ook voor mijn eigen optredens — maar het publiek kijkt echt intensief en geïnteresseerd. Of ze het nu goed vinden of slecht. Wordt het publiek in België ooit kwaad? Werpen ze dan nooit dingen naar het podium? Niet zoals in Frankrijk dus. Wat het dus een erg interessante plaats maakt om op te treden; de waarde van de voorstelling stijgt. Het gaat niet meer over entertainment alleen, maar er zijn ook die grotere vragen die in de lucht hangen.»

Veto: Op die improvisaties danste je in het eerste deel een duet met Meg Stuart. Ligt een duet moeilijker dan een solo als je improviseert?

Paxton: «Ik herinner me weinig van wat ik dans, een spijtige zaak als je zegt dat vele mensen het werkelijk mooi vonden. Met

Op hotel met Steve Paxton

“Ik ken de mogelijkheden van mijn lichaam nog niet, maar de beperkingen wel”

twee behoort een zekere interactie tot de mogelijkheden. Je moet naar elkaar toe denken, en je naar elkaar toe richten. Bij een solo-optreden hoef je je daar niets van aan te trekken. Al weet je nog altijd niet juist wat er gaande is, je verstaat nooit wat er achter ligt. Bij de improvisaties lette ik vooral op het geluid, dat erg driedimensionaal is en opgaat in de ruimte. Het gezicht is dat niet, het laat maar een deeltje zien van wat er te zien valt. Daarom herinner ik me visueel zelden iets van voorstellingen.»

Veto: Maar in een duet kan je jezelf toch verstoppert?

Paxton: «Wel, mijn solo's zijn niet echt solo. Ze bestaan uit veel deeltjes, ze herbergen een combinatie van gebeurtenissen. Ze zijn een soort reflectie op de ruimte. En daar sluip de emotie binnen. Soms heb je verlangens, over de relaties binnen een kamer en hoe je erin georiënteerd wil zijn. En die keuzes maken is erg interessant. Wil je die intensiteit van het publiek op je rug voelen of in je gezicht?»

Veto: Gebruik je de muziek van Bach dan als een soort opvangnet?

Paxton: «Ja, maar ook als communicatie. Ik ben vereerd om te mogen werken met Bach en Glenn Gould. Het is vooral interessant omdat Glenn een relatie had met Bach en nu breek ik eigenlijk in die relatie binnen. En ik heb ook het aangename

gevoel dat ik luister naar een conversatie tussen de twee.»

Veto: Is Gould voor jou dan een rivaal, of een vriend?

Paxton: «Ik zou een klein broertje kunnen zijn.»

Veto: Waarom eigenlijk Bach?

Paxton: «Ik hou van Bach omdat hij formeel streng is en hard, zowel ritmisch als melodisch, en er gebeurt heel wat in zijn stukken. Ik luister eigenlijk de hele tijd naar Bach, mijn lichaam weet er onder-tussen zoveel over. Je kan springen van één melodie naar een andere. De muziek drong werkelijk in mijn lichaam. Door te luisteren hoor ik steeds nieuwe relaties in de muziek. Het is een wild spelletje dat Bach speelt, en Gould speelt dat mee.»

Veto: Speelt het ook mee dat het grappige muziek is?

Paxton: «Dat is inderdaad belangrijk, die humor. Er zijn sommige stukken bij die ook briljant zijn om op te ademen, ze kittelen de longen, maar misschien is dat persoonlijk. Maar ze zijn niet alleen grappig, ze hebben ook een soort Engels spreekpatroon in zich. Ik dacht dat Gould als Canadees dat wel apprecieerde. Misschien daarom dat hij dat benadrukte. Sommige stukken doen me denken aan een drukke kamer waar Engels gesproken wordt.»

Veto: Wat komt er na Bach?

Paxton: «Na de improvisaties op de Goldberg Variaties probeerde ik wel iets nieuws te vinden, maar ik vond niets. Ik besloot dan maar zijn Engelse Suites te nemen. Ik denk eraan voor mijn performances gewone geluiden te gebruiken. Noise kan je het niet noemen, want de natuur is nooit echt noise, er zit altijd een structuur achter. Sinds ik zoek naar geluiden is een wandeling door de stad een echt avontuur geworden, alles wat je hoort kan plots een soundtrack zijn voor een film die je nog niet gemaakt hebt. Er was overigens wel een grote Cage-vioolsonate die me fascineerde, maar die werd al gedanst door een Israëliër danser.»

Veto: Zijn er in je improvisaties referenties aan de maatschappij, zijn het producten van hun tijd?

Paxton: «Nee, behalve dan mijn kostuum in de eerste voorstelling, dat een duidelijke referentie is aan deze tijd. Het werk draait om zwaartekracht en de impuls die iemand doet bewegen, dat is van alle tijden.»

Veto: Begint het stuk ook voor jou als de lichten aangaan en ben je nog nerveus?

Paxton: «Het leeft er ook buiten, maar het podium opgaan is het belangrijkste. Nerveus ben ik niet meer. Vroeger wel. Vroeger ging ik door een soort versnelling, nu vertraag ik eerder bij het begin van een voorstelling.»

Njet

Veto: Eigenlijk heb je je eigen performance nooit gezien.

Paxton: «Voor dans kan men video niet vertrouwen, dus is dat onmogelijk. Video kan onmogelijk een ruimtelijk gevoel oproepen. En die ruimte is belangrijk. We weten niet wat het is, het is iets tussen de stoel en de muur. Als we die wegnemen is de ruimte eigenlijk dezelfde, maar dat voel je zo niet aan. Ruimte is gedefinieerd door zijn grenzen. Het is een leeg niets, en toch doen we er alles in. En dat is waar het publiek naar kijkt, het is iets dat gekoncentreerde spanning oproept en de adrenaline de vrije loop laat. Dat geldt zowel voor mij als voor iemand uit het publiek. Hoewel hun lichamen relatief stil zitten, is de adrenaline er wel.»

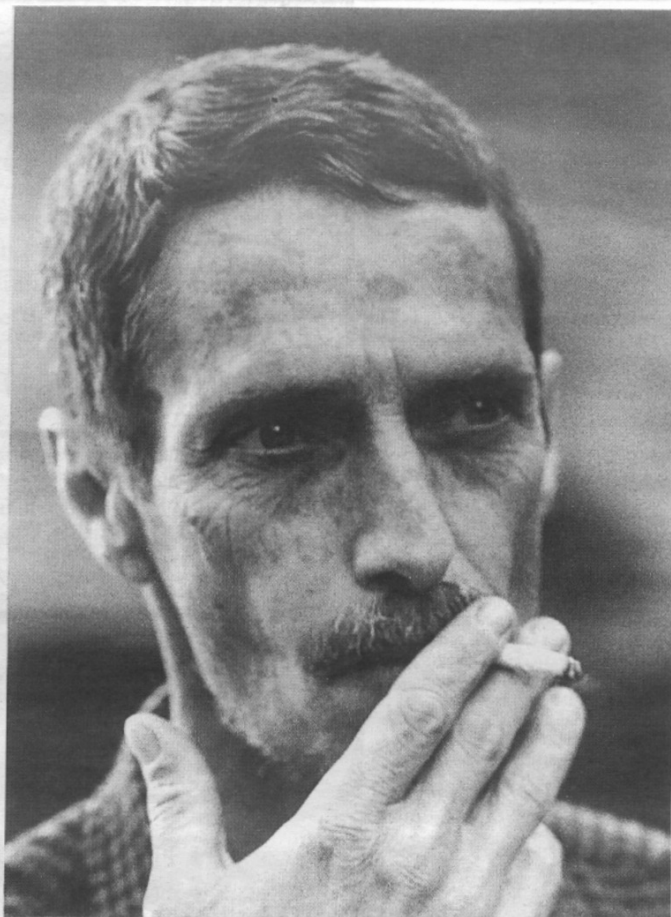
Veto: Heb je al voorstellingen gezien in Leuven?

Paxton: «Nee, geen enkele. Niet dat ik niet wil, maar ik heb een première en dan is het niet echt de geschikte tijd om andere kunst te absorberen. Ik improviseer, weet je. Wat ik doe op het podium is misschien wat ik de dag ervoor gezien heb.»

Veto: Je trad hier op in een klein zaaltje, is dat een voordeel?

Paxton: «Het is een heel andere situatie. Ik hou er niet echt meer van dan van grotere zalen, en waar ik zeker niet van hou zijn die plasticen vloeren. Die is niet zo geschikt voor blote voeten, en zo verliezen we de blote voet in de dans. Een spijtige zaak. Iedereen probeert de juiste samenstelling te vinden om dat probleem uit de weg te ruimen. Maar hout en huid gaan nog altijd het beste samen. En als we praten over zwaartekracht, wrijving en beweging dan wordt je werk bepaald door de kwaliteit van het ding waar je op werkt. Het is je instrument, en ik kan het zoals muzikanten niet meenemen. Anne Teresa (De Keersmaecker) doet het tegenwoordig wel. Het is alsof men je een synthetisch instrument geeft. Als een plastic gitaar. Het is niet echt slechter, maar ik verkiep de kwaliteiten van het houten instrument.»

Maar wel leuk aan die kleine ruimtes is de intimiteit. Als er meer dan veertig voet verschil is met het publiek is er een verschil in hoe de mensen massa zien. Van drie dimensies schakel je over naar twee dimensies. Massa verdwijnt. Ik vind het ook interessant dat mensen hier recht uit de drukke bar de voorstelling binnenlopen. Dat neemt niet weg dat ik graag wat meer ruimte heb. Het lijkt erop dat 't Stuc het zaaltje beschouwt als een soort reliëf. Ik hou van ruimte, ik kom uit Arizona en woon nu in Vermont. Daar is ruimte. Dans hebben ze daar wel niet nodig, en zeker geen moderne dans. Daar hakken we allemaal hout.»

De blote voet is de moderne dans ontglipt

(foto Joris Vanden Houtte)

Dimitri De Maesschalck

Weldra hangen je sleutels aan je portefeuille

Leinds februari dit jaar is je portefeuille in Leuven — en in Waver — gereduceerd tot een wonderlijke bankkaart: Proton. Vanaf nu geen zakken vol kleingeld meer, want wisselgeld is uit de tijd. Geen portefeuille vol vieze, gekreukte bankbriefjes meer want voortaan betaal je alles elektronisch. Dat was in elk geval het toekomstbeeld dat de verenigde banken de Leuvense bevolking, de studenten inkluis, voorspiegelden om hen te overtuigen tot de aanschaf van de Protonkaart. De kaart was op de koop toe (bijna) gratis en je kon allerlei leuke prijzen winnen als je een enquête invulde.

Velen waren nieuwsgierig en wilden wel eens iets nieuws proberen. Nu ruim een half jaar later is het nieuwe eraf. Op sommige plaatsen is Proton al in de vergeethoek beland. De betaalterminals beginnen te haperen, Proton kost de winkeliers binnenkort dubbel zoveel als nu en de mensen lopen nog steeds met hun zakken vol kleingeld. Want hozeer de banken ook de loftramp steken over het jongste kindje van Banksys, de firma van de Mister Cash en Bancontactautomaten, je kan niet ontkennen dat er voor de gebruiker ook nadelen verbonden zijn aan een Protonkaart.

Het is waar, met Proton betaal je sneller dan met baar geld, want je hoeft niet te wachten op wisselgeld, en je bent sneller dan met je gewone bankkaart. Je moet immers niet meer wachten op het akkoord van de bank. Maar de kassier(ster) moet wel twee keer het bedrag intikken, één keer op de kassa en één keer op de Protonterminal. Dat had kunnen verholpen worden door de Protonterminal aan de kassa te koppelen, maar van die mogelijkheid is bijna nergens gebruik gemaakt. Aan loketten, zoals in het station en in de sinema, moet de terminal nogal omslachtig onder het raam door en waar Proton niet vaak gebruikt wordt, moet de winkelier zijn toestel vanonder een stapel papieren of vanachter een hoek tevoorschijn halen. Oudere mensen, zowel winkeliers als klanten, staan nog steeds onwennig tegenover het hoogtechnologische gedoe, en weten soms niet goed welk knopje eerst gedrukt.

Voor de winkeliers biedt Proton inder-

daad een aantal voordelen. Ze moeten minder wisselgeld in huis hebben, want meer mensen betalen nu gepast. Ze moeten minder vaak met hun kilo's kleingeld naar de bank zeulen, want wat de klant met zijn Protonkaart in hun terminal achterlaat, wordt 's nachts automatisch per telefoon naar de bank doorgeseind en op de rekening van de winkelier gezet. Je kan een Protonterminal wel stelen, maar je kan er dan niks mee doen, omdat het elektronische geld dat erin zit, en dat is ten hoogste honderdduizend frank, alleen op de rekening van de winkelier gezet kan worden. Daar staat tegenover dat de prijs hoog is, voor sommigen te hoog.

Dagbladhandelaars bijvoorbeeld hebben zo'n kleine winstmarge, dat ze zich Proton gewoon niet kunnen veroorloven. En hoewel de winkeliers er zich toe verbinden de kosten voor Proton niet door te rekenen aan de klant, kan niemand vermijden dat ze dat onrechtstreeks toch doen door hun prijzen te verhogen.

Poen

Op een studentenbudget kan Proton in elk geval zwaar doorwegen, want doordat je niet overal met Proton kan betalen, heb je nog steeds ook baar geld nodig, zodat je liquide middelen nu dubbel zo hoog moeten zijn dan vroeger. Vooral automaten die met Proton werken, bieden de klant een grote meerwaarde, want je hebt geen pasmunt meer nodig, maar behalve telefooncellen zijn er maar weinig automaten uitgerust met een Protongleuf. Als je wil parkeren, heb je steeds kleingeld nodig. Daarnaast wordt wel gewerkt. Binnen afzienbare tijd wordt de Ladeuzeparking als eerste met Protonautomaten uitgerust. Andere parkings met centrale betaalterminals kunnen dan snel volgen. Blijft natuurlijk het probleem van de parkeermeters, maar volgens de mensen van de bank zullen die stilaan verdwijnen uit het straatbeeld. Op langere termijn denken ze bij Proton aan een soort persoonlijke parkeermeter die je op je auto-ruit kleeft. Voor je gaat winkelen steek je je Protonkaart er even in, als je terugkomt nog eens, de chip op de kaart slaat op hoelang je weggeweest bent, en als je de volgende keer geld gaat tanken, gaat het verschuldigde parkeergeld automatisch van jouw rekening naar die van de stad.

zo goed als zeker uitbesteed aan de investeringsfirma Belinvest, die de zaal op haar beurt in koncessie geeft aan partikulieren of verenigingen. Tenminste, als de eigenaar daarmee akkoord gaat.

En als de studenten de zaal willen uitbaten, zou dat voor de eigenaar, de stad Leuven, een gedroomde kans zijn. De overlast in de binnenstad zou heel wat verlicht kunnen worden. Volgende week vindt er alvast een overleg plaats tussen stad en studenten, waarop deze materie zeker aan bod zal komen.

Maar voorlopig is het nog niet duidelijk hoeveel de hele zaak de studentenbeweging zal kosten. Kringraad gaat dit nu verder onderzoeken en ook nagaan of er geïnteresseerden zijn om in het project te investeren. Volgende week zijn er in dat verband al voorbereidende gesprekken met mensen uit de bedrijfs wereld, en in tweede instantie denkt men ook aan de KU Leuven als partner in het project. Er staat namelijk ook al een ontmoeting met rektor Oosterlinck in de Kringraad-agenda.

Joris Janssens

berichten

Kringraad verkliest

Kringraad, de onderwijrsraad van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), zoekt een vrijgestelde. Deze bedien- (m/v) wordt halftijds aangeworven voor de inhoudelijke en administratieve ondersteuning van de werking van Kringraad. De vrijgestelden staan onder andere in voor het maken van verslagen, voorbereidende nota's, voor het onderhouden van contacten met de andere raden en met de fakulteitskringen, voor de permanentie op het kantoor, de leiding van werkgroepen. De arbeidsovereenkomst wordt bepaald volgens de KAO van het PC 200.

Het werk van een vrijgestelde vereist de nodige flexibiliteit in werkuren.

De kandidaten dienen bij voorkeur over onderwijsinhoudelijke ervaring te beschikken binnen de kring (POK of fakulteit-sraad).

Een veelgehoorde klacht was dat je nooit kon weten hoeveel geld er op je kaart stond, want daarvoor had je steeds een Protonterminal nodig. Ook daaraan wordt een mouw gepast. Tegen het jaareinde zal je een hebedding kunnen krijgen om je kaart af te lezen, niet alleen het bedrag dat erop staat, maar ook de laatste oplading en de laatste betalingen. Het ding zal in twee vormen bestaan: zo groot als de kaart zelf, als een soort beschermhoesje, en op de halve grootte, als sleutelhanger. De versmelting van je Protonkaart met je gewone bankkaart is nog niet voor morgen. Dat kan ten vroegste in 1997.

Winst

Al bij al is het moeilijk te ontkennen dat de banken het meeste voordeel halen

Kringraad zoekt eveneens twee vertegenwoordigers voor de Vereniging van Vlaamse Studenten en twee vertegenwoordigers voor Sektie Aggregatie van het Akademisch Vormingsinstituut voor Leraren (één uit Biomedische en één uit Eksakte Wetenschappen). Daarnaast zoekt Kringraad een kringenkoördinator, wiens voorname taak het zal zijn de contacten met het stadsbestuur en de onderlinge coördinatie van de kringen te verzorgen. Kringraad denkt daarvoor aan iemand die reeds kringervaring heeft.

Kandidaten dienen hun kandidatuur binnen te leveren of het kantoor van Kringraad vóór woensdag 25 oktober 1995 om 18u00.

Inlichtingen zijn te bekomen op het kantoor van Kringraad, s Meiersstraat 5, tel. 016/22 31 09 of 016/32 37 89 (KU Leuven) tussen 14.00 u en 18.00 u.

uit de lansering van de elektronische portemonnee. Zij maken winst door de bijdrage die de winkeliers moeten betalen, en ze maken nog eens winst omdat ze personeel uitsparen door de vermindering aan konstante verrichtingen. Hoewel uit de enquêtes van de banken blijkt dat het merendeel van de gebruikers en de winkeliers tevreden is, kan je gerust stellen dat de banken een behoefte gekreëerd hebben waaruit ze zelf het grootste profijt halen. En ze gaan erme door, want in het voorjaar wordt Proton nationaal gelanseerd. De campagne zal zich vooral concentreren op de steden, eerst op Gent, Mechelen, Namen en Bergen, en later, in het najaar, op Brussel, Antwerpen en Luik. Maar wie per se wil, kan vanaf de eerste dag van de campagne overal in het land een kaart krijgen.

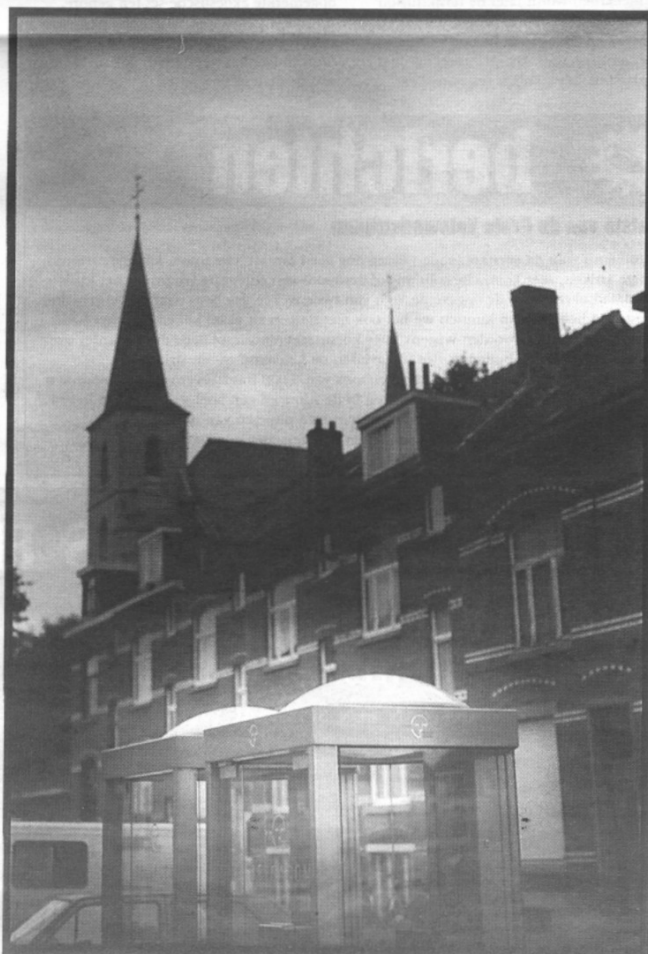
Frank Ribbens

Fuif

vervolg van p. 1
eventueel een deel van de zaal in gebruik nemen. Daarnaast zouden de al te druk bezette fuifzalen binnen de ring meer ademruimte krijgen, en zouden de studenten natuurlijk meer in de pap te brokken hebben wanneer huurprijzen ter sprake komen. De Philipsgebouwen liggen wel buiten de ring, maar uiteindelijk niet zo veel verder van het centrum verwijderd dan bijvoorbeeld de Corso.

Gedroomd

De Philipsgebouwen zijn onlangs eigendom geworden van de stad Leuven, en het stadsbestuur heeft er grootse plannen mee. Een deel van de infrastructuur zou een administratieve site worden, een ander deel zou door De Post gebruikt kunnen worden. En men wil er ook een feestzaal hebben. De koncessie daarvoor wordt

Edgar Allen Proeton

(foto Stefan De Pauw)

Avantgarde in de aula

De vermaarde Belga Jazz Festival is niet meer. De sponsor liet het afweten. Geen getreuzel want Audi neemt de rol van gedschieter maar al te graag over. En dat zal ook Leuven geweten hebben. Dankzij Bookeroo, samenwerking met Germania en KC Oratoriënhof, zijn ze erin geslaagd gitaarvirtuoso Bill Frisell met zijn nieuwe band uit de Jazz Festival-catalogus te plukken en naar Leuven te halen. Niet te versmaden is evenzeer Joey Baron, die als voorprogramma ettelijke drumsolo's ten beste zal geven. Beide vertolkers hebben alvast beloofd hun sigaretten thuis te laten en komen met de wagen.

Bill Frisell werd in 1951 geboren in Baltimore (VS). In zijn jeugd jaren speelde hij in tal van bands, die zowel pop-, soul- als bluesstandaards vertolkten. In het tijdschrift Wire vertelt hij honderduit over zijn muzikale invloeden. "Toen ik 16 jaar was, luiserde ik veel naar surfmuziek, ook naar Britse rock. Tot ik op een gegeven moment Wes Montgomery aan het werk zag. Ik was er meteen helemaal weg van." Naast Montgomery noemt Frisell ook nog Jimi Hendrix, Thelonious Monk, Sonny Rollins, John Zorn en zijn muziekleraar Dale Bruning als belangrijke inspiratiebronnen. Hij studeert muziek aan de universiteiten van North Carolina en Boston alvorens in 1978 voor een jaartje naar België af te zakken. In ons land concentreert hij zich vooral op het schrijven van muziek. Sinds 1979 heeft hij zich definitief in New York gevestigd.

Waar de fusie van jazz met rock- en/of funk invloeden tot in het begin van de jaren tachtig nog vrij onorthodox de naam jazz-rock meekrijgt, wordt later de term 'fusion' gemeengoed. De jaren negentig luiden eens te meer een vervlechting in van muzikale genres en subgenres. De klemtoon ligt hier inderdaad op het combineren van aller-

hande muzikale ingrediënten. Ook Bill Frisell experimenteert duchtig. Samen met saxofonist John Zorn, toetsenist Wayne Horvitz en multi-instrumentalist Fred Frith maakt hij de invloedrijke langspeler 'Naked City': jazz meets avantgarde meets death-metal. Het bevat het verialt zozeer dat ze niet veel later opnieuw de studio induiken voor meer van dat.

Inmiddels noemt het hoofdkwartier van de New Yorkse avantgarde scene zichzelf niet toevallig 'The Knitting Factory'. De zucht naar vernieuwende invalshoeken gaat gepaard met lak aan de zogenaamde uptown-art van de happy few. Voornamelijk vertegenwoordigers van deze downtown-cultuur zijn naast onder andere Sonic Youth ook ex-Captain-Beeheart-gitarist Gary Lucas en Marc Ribot, eerlang door het toonaangevende muziektijdschrift Rolling Stone uitgeroepen tot beste Amerikaanse gitarist en onlangs net te gast op het Klapstuk-festival.

Downtown

Ribot en Frisell hebben trouwens meer met elkaar gemeen. In 1989 speelden ze samen op Gavin Friday's schitterende solo-debuut 'Each Man Kills the Thing He Loves' (titel naar een gedicht van Oscar Wilde), naast enkele andere rasmuzikanten zoals Michael Blair, die nu tekent voor de productie van het debuut van Moondog Jr. Gaan we nog verder terug in Frisell's vruchtbare muzikale carrière dan stoten we nog op samenwerkingen met Vernon Reid, nu al weer ex-Living Colour ('Smash and Scatteration', 1984) en Marianne Faithful ('Strange Weather', 1987). Onlangs bracht Bill Frisell op het Londense Meltdown festival aan de zijde van Elvis Costello nog een opgemerkte akoestische set ten gehore. Costello's stembereik en Frisell's gevoelige snaarstoets weten niet alleen de aandachtige toeschouwers te vervoeren, ook de mensen van de platenfirma horen een belletje (lees:

kassa) rinkelen en brengen de liveregistratie op de markt. 'Deep Dead Blue' telt zeven ontroerende songs, waarvan enkel het beklemmende titelnummer door beide vertolkers werd geschreven. De rest zijn covers (van onder andere Charles Mingus' 'Weird Nightmare' en de Lerner/Loewe klassieker 'Gigi') of oude Costello-komposities.

Credo

Bill Frisell heeft in de loop der jaren een geheel eigen stijl gevonden. Hij heeft zijn eigen syntese gemaakt. Een syntese die opvalt door de subtiliteit waarmee hij allereerste elektronische effecten (reverb, distortion, volumepedaal) hanteert. Een syntese bovendien die hem een van de voornaamste protagonisten van de hedendaagse avantgarde scene maken. Zijn werk is dan ook rijkelijk geschakeerd, getuige hiervan 'Where In The World', 'Have A Little Faith' (met covers van Bob Dylan, Muddy Waters en Madonna!) en het vorig jaar verschenen 'This Land'. In zijn speelstijl verenigt hij de power van een onverbeten rocker met het flegma van een eigenzinnig jazzmuzikant. Een lovenswaardig credo. Het kwartet waarmee Bill Frisell Leuven zal bezoeken bestaat voorts nog uit Curtis Fowlkes op trombone, Eyvind Kang op viool en Ron Miles op trompet. Fowlkes was destijds mede-oprichter van The Jazz Passengers en speelde onder andere bij John Lurie's Lounge Lizards. Kang is van Canadese origine en zal binnenkort een eerste solo-album uitbrengen op John Zorn's Tzadik-label. Ron Miles is tot op heden nog vrij onbekend. Deze jonge dertiger haalde een Masters Degree voor trompet op de universiteit van Denver. Momenteel is hij daar nog steeds voltijds assistent-professor.

Solo

Het voorprogramma is daarentegen in handen van een echte autodidakt, drumwonder Joey Baron. Deze trouwe vriend en bondgenoot van Frisell is niet aan zijn proefstuk toe. In zijn 24-jarige carrière drumde hij bij een ware waslijst van muzikanten. Onder hen: Dizzy Gillespie, Tony Bennett, Lou Rawls, Che Baker, Al Jarreau, Philip Glass, Laurie Anderson en zelfs 'onze' Toots Thielemans. Opgegroeiend in Richmond, Virginia in een joods working-class gezin leert hij al vlug eigenhandig jazz maken. Als voornaamste invloeden noemt hij enkele televisietunes en voorts platen van Ray Charles, Booker T. and the MG's, James Brown en Jimi Hendrix. Sinds 1982 leeft ook hij in New York. Naast zijn optredens met de Bill Frisell Group en het Naked City-project houdt hij zich de laatste tijd meer en meer bezig met soloprojekten.

Hij zal dan ook moederziel alleen trachten een hopelijk goed gevulde aula Pieter De Somer drumsgewijs op te warmen.

Tom Peeters

De optredens van Joey Baron en van het Bill Frisell Quartet vinden plaats op woensdag 25 oktober, in aula Pieter De Somer, om 21u. Kaarten kosten 500/600/700/800 frank, maar studenten krijgen vijftig procent korting behalve op de duurste kaarten. In voorverkoop kan men kaarten kopen bij Fnac, Campus of Sax. Ook telefonische reservatie is mogelijk op 22.81.07.

Veto
 's Meisjesstraat 5
 3000 Leuven
 Tel 016/22 44 38
 Fax 016/22 01 03

Jaargang 22
Nummer 6
23 oktober 1995

Ver. uitg.: Anнемie Deckx
Hoofredaktie: Bart Eeckhout
Redaktiesekretaris: Anнемie Deckx
Redaktie: Henk Dheedene, Martijn Graumans, Joris Janssens

Doka: Dirk Bernard, Philip De Keyser, Stefan De Pauw, Peter Dhondt, Tom Michiels, Joris Vandene Houtte, Lucie Vangerven, Frank Vaene, Kristof Wouters

Medewerkers: Dietmar Bosmans, Dimitri De Maesschalck, Filip De Maesschalck, Serge Franchoo, Renilde Knevels, Thierry Laenen, Jos Leurs, Tom Michiels, Tom Peeters, Frank Ribbens, Ludovik Segært, Koen Verheyden, Erik Ziarczyk

Layout en vormgeving: Kristof Braekeleire, Anнемie Deckx, Bruno De Vos, Henk Dheedene, Bart Eeckhout, Serge Franchoo, Martijn Graumans, Joris Janssens, Jos Leurs, Ludovik Segært, Erik Ziarczyk

Klantenbinding: Jos Leurs
Sifilis: Jos Leurs, Alexander Witpas (tot woensdag)
Spelling: Gert Meesters

Eindredaktie: Anнемie Deckx en Joris Janssens

Zetwerk en publiciteit
 Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij: Artoos (Kampenhout)
Opplage: 9000 eksemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen
 Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr; buitenland: 600fr; steun vanaf 1000fr; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redaktievergadering
Iedere vrijdag namiddag om 15.00 u

berichten

Laatste van de Grote Vetowedstrijden

Als jullie nu voor de eerstkomende vrijdag nog geen fantastische foto's, knappe cartoons, aardige artikels, zeer komische columns of desnoeds een elfletterig woord uit het kruiswoordraadsel (zie voor de opgave de Veto van twee weken geleden) naar de Vetoredaktie opgestuurd hebben, dan kunnen we het ook niet helpen als er bij jullie op kot weer honger geleden moet worden wegens hoge kursusrakeningen, of je de deurwaarder over de vloer krijgt door je buitensporige uitgaven in de Leuvense cd- en stripzaken.

En dat terwijl wij hier nog vijf boekenbonds van 5.000 frank, evenveel platenbonnen van 1.500, vijf keer twee weken gratis eten in de Alma en een boel strips hebben liggen. Voor wie éven de moeite wil nemen hoger vermelde uitingen van ongebreidelde creativiteit naar de 's Meisjesstraat 5 te komen brengen. Het is je laatste kans. En kom achteraf niet zeuren om een studiebeurs.

THANKS GOD IT'S FRIDAY!

ELKE VRIJDAGAVOND IN ALMA 2 VAN 17.30 TOT 19.45 UUR
 SPECIALE SCHOTELS SPECIALE BIJEN
 DE IDEALE START VAN EEN SPECIAAL WEEK-END

ALMA UNIVERSITEITSRESTAURANTS VZW

Mehmet Sander zonder skrupules

"HIV is het beste dat mij ooit overkomen is"

De Turks-Amerikaanse choreograaf Mehmet Sander stond dit jaar voor de tweede keer op de Leuvense planken met zijn brutale en krachtige solo's. Zijn stukken zijn een konsekwente afgeleide van zijn credo dat dans zo puur mogelijk moet zijn. Maar wie hem bezig hoorde op het uur KULTUUR, vond ook een 'Turkish Queer with Aids' terug die militant de diskriminatie van minderheidsgroepen aanklaagt en erg begaan is met de homo- en aidsvraagstukken.

Veto: Je voorstelling was heel anders dan twee jaar geleden, toen je ook op Klapstuk stond. Nu leek je wat zwakker of kwetsbaarder.

Mehmet Sander: Dat vind ik niet, maar ik begrijp wel waar je naartoe wil. Je tracht het te verbinden aan het feit dat ik aids heb, terwijl ik twee jaar geleden alleen nog maar seropositief was. Maar toen was ik heel wat meer vermoed dan nu. Ik heb nog nooit zo goed gedanst als nu. Ik voel me nu beter omdat ik me een goede dokter kan veroorloven. Als je seropositief bent kan je doodziek zijn. Maar als je aids hebt, en je hebt een goede dokter dan valt het allemaal nog wel mee. Bovendien doe ik nu vijf solo's, terwijl ik er op het vorige festival maar drie danste.

Veto: Heb je de andere voorstellingen in de 'Outbreak'-reeks gezien, die allemaal rond aids draaien?

Sander: Ik heb Michael Matthews's performance gezien, wat een zeer aangrijpende ervaring was. Ik heb de hele voorstelling lang gehuild. Mijn minnaar is namelijk in augustus gestorven. Ik heb heel veel bewondering voor Matthews omdat hij nog steeds optreedt. Zo zal het ook met mij gaan, zelfs op mijn laatste levensdag zal ik nog een voorstelling geven.

Veto: Het moet wel hard voor je zijn om Matthews, die zich in een finaal stadium van de ziekte bevindt, te zien optreden.

Sander: Je moet niet praten over het finale stadium want dan kan je niets meer doen, dan ben je een plant. Maar er zijn nog vele andere stappen vóór je zover bent. In februari was ik zwaar ziek en was er een dansvoorstelling op komst. Ik moest mijn verantwoordelijkheid opnemen en de dansers op één maand klaarstomen. Daar kwam nog bij dat ik zelf een stuk danste. En daarna vertrok ik naar Europa voor een toernee. Ik heb het er goed van af gebracht.

Waar het bij een performer om draait is het maximaal gebruik maken van al je mogelijkheden. Dus zal ik binnen een paar jaar misschien een stuk doen in een rolstoel, en daarmee tegen muren oprijden.

Lijnen

Veto: Zou je hetzelfde werk maken wanneer je geen aids zou hebben?

Sander: Nee. Misschien dat ik dit werk dan zou maken wanneer ik twintig jaar ouder zou zijn. Het vraagt namelijk een heldosis wijsheid en volwassenheid om tot een eigen esthetiek te komen. Sommige mensen werken er twintig jaar aan, maar die tijd heb ik niet, dus moet ik zowel fysiek als intellectueel hard werken.

Veto: Bedoelde je dat toen je zei dat HIV het grootste moment in je leven was? Omdat het je dwong om te creëren.

Sander: Ik was slechts twintig jaar oud en op die leeftijd weet je nog niet wat het leven betekent. HIV gaf mijn leven een heel eigen betekenis. Al mijn vrienden gingen maar wat rond en vroegen zich af wat te doen.

Veto: Is het niet spijtig dat Klapstuk je werk

reducert tot alleen maar het feit dat het om aids draait?

Sander: Dat doen ze niet. Johan Reyniers nodigde mij evenzeer uit omdat twee van de vijf solo's die ik hier breng over architectuur gaan. Mijn werk bij mijn gezelschap heeft niets te zien met homorechten of aids. Het is louter een zaak van ruimte, tijd en het menselijke lichaam.

Maar wanneer ik mijn solo's breng, wordt het persoonlijker omdat het dan over mezelf gaat. Het lijkt dan meer op een autobiografie op de planken.

Veto: Kan je eigenlijk wel evolueren in jouw werk? Het was voor kunstenaars als Kandinsky toch ook een probleem dat ze alleen maar het essentiële behielden maar eens ze op zo'n punt waren beland was hun werk ten einde.

Sander: Waar zij eindigden ben ik weer vertrokken. Ze moesten wel ophouden omdat ze lijnen gebruikten. Ik werk met menselijke lichamen en dat is het grootste instrument dat je je kan voorstellen. Ik ben nu ook meer en meer in de richting aan het gaan van het werken met bewegende objecten. Het is belangrijk dat je altijd met iets nieuws voor de dag komt. Want al mijn theorieën en mijn dansvocabularium werken niet echt, omdat het nu neerkomt op het soort stukken waar iemand het tapijt onder de voeten van de danser wegtrekt.

Veto: Zijn je theorieën, je principes van natuurkunde en architectuur dan niet beperkt, zoals je zelf lijkt te willen zeggen?

Sander: Nee, het is zeker niet beperkt. Het is voor mij een beperking om te dansen op muziek, emotionele, idiote en zelfgenoegzame verhalenjes vertellen en een masturbatievertoning te geven op het podium. Elke choreograaf die werkt op een podium is beperkt omdat ze allemaal dezelfde procedure volgen. Mijn principes zijn niet beperkt maar wel bevrind, omdat elke nieuwe dans die ik creëer andere bewegingen heeft dan de vorige stukken. De dingen die je kan doen in een plastiek kubus zijn helemaal anders dan de bewegingen die je van je dansers kan vragen wanneer je met een hellend vlak werkt.

Veto: Hoe staat de danswereld tegenover jouw performances? Ben je voor hen een outlaw?

Sander: Zeker, maar wel een gerespecteerde outlaw. Ze weten dat ik een doel heb. Ik ben geen 'rebel without a cause'. Onze groep heeft een goede naam. We werken nu zelfs samen met een balletcompagnie. Mijn werk is zo radicaal dat het op een manier ook erg formeel en gedisciplineerd overkomt.

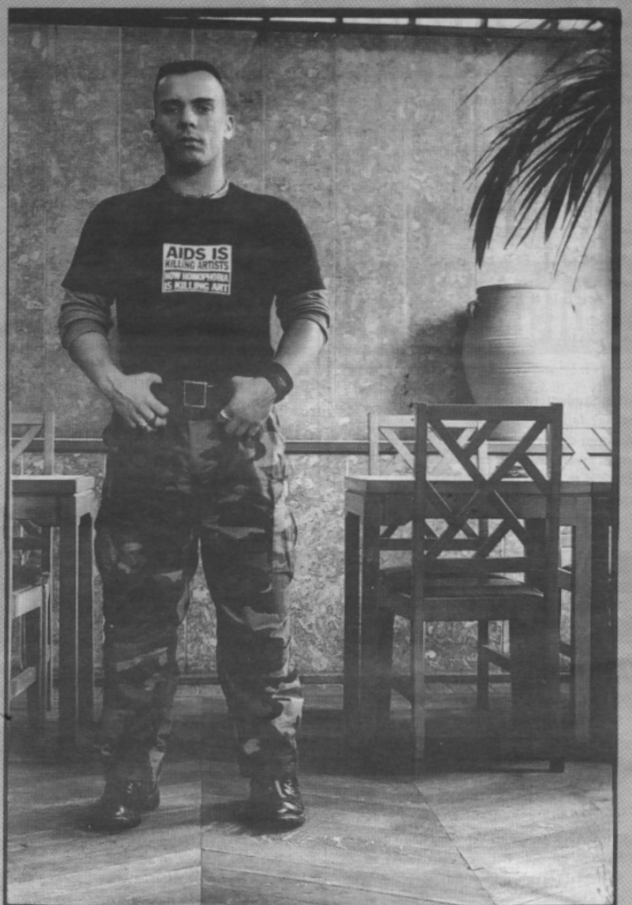
Veto: Bestaat er zoiets als een Mehmet Sander dansstroming?

Sander: Er zijn heel wat jonge dansers die met me willen werken. Dus leer ik ze van alles en dan doen ze dat. En later starten ze hun eigen groep. Ik haat dat eigenlijk.

Veto: Je gaat naar het schijnt hier in Leuven een workshop geven.

Sander: Misschien in december, maar dat staat nog niet helemaal vast. Het wordt helemaal geen workshop voor professionele dansers, die zijn zo verschrikkelijk gekonditioneerd en geprogrammeerd. Mensen die nog nooit hebben gedanst hebben een open geest, ze doen praktisch alles. Daarenboven zijn hun lichamen opwindender dan die van professionele dansers die allemaal eenzelfde soort lichaam hebben. Het is veel interessanter om te werken met aparte lichamen dan met die magere, anorexia-achtige lichamen.

Volgende zomer werk ik samen met 'The Mayor's Wife' in Chicago aan een project voor tieners zonder armen en benen, enkel rompen en hoofden, en ook met hen zal ik mijn normale werk doen. En ik zal hen duidelijk maken dat iedereen in dit leven begint vanuit een ander punt, dat niemand beter of slechter is. Ik zal niets ver-

"Ik ben een fascist in mijn homopolitiek"

(foto Lucie Vangerven)

tederends met die tieners doen, het moet een grote uitdaging worden voor hen.

Homofob

Veto: Na de voorstelling op het uur KULTUUR was je behoorlijk boos op rektor Oosterlinck en professor Van Gerven. Eens de affiche van 'Het Goede Spoor' ter sprake kwam raakte je behoorlijk opgewonden.

Sander: Het is duidelijk dat je niet homoseksueel bent. Want je bent nooit in mekaar geramd op straat, je hebt nooit een probleem gehad als je de hand van je vriendin vasthield, je bent nooit op straat gezet door je ouders. Dus iedereen die homoseksuelen diskrimineert, of zwarten of Turken, maakt me kwaad. En dat vind ik een normale reactie. Mensen zoals Van Gerven zijn homofoben die de doelstellingen van een universiteit ondermijnen. Zo'n instelling moet de jonge geesten openen zodat ze zonder verdere vooroordelen door het leven kunnen stappen. En als er nu zo'n professor is die een organisatie verbiedt haar affiche op te hangen, heeft dit een weerslag op de vooroordelen van de studenten.

Ik word razend als de rechten van elke minderheidsgroep worden beperkt. Ik ben niet meer tolerant omdat ik al eens het ziekenhuis ben ingeslagen. Het punt is dat anti-racisme tegenwoordig in de mode is, maar dat niemand zich druk maakt over homo- of aidsproblemen. Die affiche van de homobeweging zouden de jonge homoseksuelen op de kampus aanzetten om zich aan te sluiten bij de vereniging waar ze informatie over safe sex zouden krijgen. Heb je die affiche al eens gezien? It's like 'Hello Kiddie'. Het zijn zelfs geen twee jongens die elkaar vurig tongen.

Veto: Je draagt militaire kleren en houdt van militaire marsen, maar de grootste fascisten zijn toch de militaristische types.

Sander: Maar ik ben ook een fascist, niet in mijn dans, maar wel in mijn homopolitiek. Je zou me niet begrijpen wanneer ik dit zou proberen uit te leggen. I am a loving fascist.

Veto: Misschien ben je alleen maar ekstrem zonder een fascist te zijn.

Sander: Ja maar omdat ik zo ekstrem ben, noem ik mezelf liever een fascist. Homo's zouden enkele jaren in een eigen buurt moeten leven om zich dan weer te mengen tussen de hetero's. Want we weten niet wie we zijn. We moeten ons altijd aanpassen aan de hetero's. In West Hollywood is er een homostad zo groot als Leuven. We hebben daar een homofiele burgemeester, een eigen kommersieel centrum, een roze gids in plaats van een gouden, een lesbische loodgieter, enzovoort.

Veto: Dat is een soort apartheid.
Sander: Absoluut, maar we hebben een goede reden. Niemand kan me namelijk dwingen om met hetero's samen te leven. Dat is pas als een diktatuur. Mijn hele leven wordt ik al gediskrimineerd. Maar we ontzeggen hetero's niet de toegang tot onze homogemeenschap. Zij komen naar onze buurt, al was het maar omdat we de beste restaurants hebben.

Stoer

Om eerlijk te zijn, ik heb geen homoseksuele vrienden. Al mijn vrienden zijn heterovrouwen die mannen alleen gebruiken voor de seks en hen daarna de deur uit schoppen. They have dicks, you know. Wanneer het allemaal geaccepteerd zal zijn, zal ik mij waarschijnlijk geen homo meer noemen. Dan ga ik me misschien bij de Palestijnen aansluiten.

Veto: Mogen we je een macho-homo noemen?
Sander: Er bestaat een ander woord voor, butchflag. Maar ik deed nog iets moeilijker. Ik combineerde de arfag met de butchflag en het gaat me goed af. Het vraagt werkelijk veel moed om een vrouwelijke homo te zijn. Ik daarentegen, met mijn stoere uiterlijk, hou veel mensen op afstand omdat ik keet schop. In een volgend leven wil ik zo'n grote zwarte travestiet zijn met een grote lul.

Bart Eekhout
Erik Ziarczyk